

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ความนำ

บทที่ 4 แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษา ส่วนที่สอง เป็นการพิสูจน์สมมติฐาน

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลส่วนนี้ได้มาจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากกลุ่มตัวอย่างสาวประเภทสองที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ซึ่งเมื่อผู้วิจัยทำการศึกษาแล้วพบว่า ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างสาวประเภทสองทั้ง 12 คน สามารถสรุปออกมาให้เห็นในรูปแบบของตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3: แสดงอายุ จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	อายุ	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
1	22 ปี	1	8.33
2	23 ปี	3	25.00
3	24 ปี	3	25.00
4	25 ปี	1	8.33
5	31 ปี	1	8.33
6	33 ปี	1	8.33
7	35 ปี	1	8.33
8	40 ปี	1	8.33
	รวม	12	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นถึงระดับอายุตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็นอายุ 22 ปี มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33) อายุ 23 ปี มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 25.00) อายุ 24 ปี มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 25.00) อายุ 25 ปี มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33) อายุ 31 ปี มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33) อายุ 33 ปี มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33) อายุ 35 ปี มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33) อายุ 40 ปี มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33)

ละ 8.33) และอายุ 40 ปีมีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33) ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างจะมีอายุอยู่ในช่วงอายุ 27 ปี

ตารางที่ 4: แสดงอายุ จำนวน และร้อยละของสาวประเภทสองที่ตัดสินใจแปลงเพศ

ลำดับที่	อายุ	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
1	20 ปี	1	8.33
2	21 ปี	3	25.00
3	22 ปี	2	16.67
4	23 ปี	1	8.33
5	24 ปี	1	8.33
6	28 ปี	1	8.33
7	29 ปี	1	8.33
8	30 ปี	1	8.33
9	31 ปี	1	8.33
	รวม	12	100.00

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาวิจัยกลุ่มตัวอย่างสาวประเภทสองที่ผู้วิจัยศึกษา จำนวน 12 คน พบว่า ในกลุ่มของชายแปลงเพศมีอายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไป เนื่องจากสภาพร่างกายมีความพร้อมที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ เพราะร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว นายแพทย์ผู้ที่จะผ่าตัดแปลงเพศจะทำการผ่าตัดแปลงเพศให้ในช่วงอายุ 20 ปี ผู้ที่ต้องการผ่าตัดแปลงเพศสามารถลงนามการผ่าตัดแปลงเพศได้ด้วยตนเองเพราะบรรลุนิติภาวะแล้ว สามารถรับผิดชอบตนเองได้ โดยไม่ต้องให้ผู้ปกครองลงนามรับรองการผ่าตัด นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่แปลงเพศส่วนใหญ่จะแปลงเพศในช่วงที่ตนเองมีอายุ 21 ปี (มีจำนวน 3 คน) คิดเป็นร้อยละ 25.00 เนื่องจากการแปลงเพศในช่วงชีวิตที่มีอายุอยู่ในช่วงนี้พอดีไม่มีอายุน้อยจนเกินไปหรือมีอายุมากจนเกินไป ทั้งนี้เนื่องจากถ้าคนที่แปลงเพศ ตัดสินใจแปลงเพศในช่วงที่อายุน้อย โอกาสที่จะเรียนรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริงนั้นจะมีน้อยมาก เมื่อตัดสินใจแปลงเพศไปแล้วและเกิดมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นก็จะไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ สำหรับคนที่ผ่าตัดแปลงเพศเมื่ออายุมากก็จะเกิดผลเสียเช่นเดียวกันคือ ไม่สามารถใช้ชีวิตของความเป็นเพศหญิงที่สมบูรณ์ในแบบที่ตนเองต้องการได้นาน เนื่องจากร่างกายเริ่มทรุดโทรม

ตารางที่ 5: แสดงเชื้อชาติและศาสนาของสาวประเภทสอง

เชื้อชาติ/ศาสนา	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
เชื้อชาติ		
ไทย	11	92.00
เวียดนาม	1	8.33
รวม	12	100.00
ศาสนา		
พุทธ	10	83.33
คริสต์	2	16.67
รวม	12	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า สาวประเภทสองจำนวน 12 คน เป็นคนเชื้อชาติไทย 11 คน (ร้อยละ 92) เชื้อชาติเวียดนาม 1 คน (ร้อยละ 8.33) นับถือศาสนาพุทธ 10 คน (ร้อยละ 83.33) นับถือศาสนาคริสต์ 2 คน (ร้อยละ 16.67)

ตารางที่ 6: แสดงภูมิลำเนาเดิมของสาวประเภทสอง

ลำดับที่	ภูมิลำเนาเดิม	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
1	สมุทรปราการ	2	16.67
2	ชลบุรี	1	8.33
3	กรุงเทพมหานคร	6	50.00
4	นครสวรรค์	1	8.33
5	อุดรธานี	2	16.67
	รวม	12	100.00

จากตารางที่ 5 ภูมิลำเนาเดิมของสาวประเภทสองอยู่ที่กรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 6 คน (ร้อยละ 50.00) เนื่องจากกรุงเทพฯ เป็นจุดศูนย์รวมความเจริญ ความก้าวหน้าและความทันสมัยในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งยังเป็นแหล่งนัดพบ แหล่งบันเทิงของกลุ่มชายรักร่วมเพศสามารถมารวมตัวกันในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันได้อย่างเปิดเผย หรือมีความเป็นส่วนตัวโดยเฉพาะโดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีใครรังเกียจ เพราะสถานที่เหล่านั้นจะเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นสถานที่สำหรับกลุ่มชายรักร่วมเพศเท่านั้น

ตารางที่ 7: แสดงการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ภายหลังจากการแปลงเพศของสาวประเภทสอง

ที่อยู่ปัจจุบัน	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	7	58.33
ต่างจังหวัด	5	41.67
รวม	12	100.00

ตารางที่ 7 จากเหตุผลดังกล่าวที่ได้อธิบายไว้ในตารางที่ 6 ทำให้ชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่ มักย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ มากกว่าจังหวัดอื่น ๆ ถึงร้อยละ 58.33 นอกจากนี้การย้ายภูมิลำเนาของกลุ่มชายรักร่วมเพศมีวัตถุประสงค์ใหญ่คือ เพื่อเข้ามาขอรับการผ่าตัดแปลงเพศในกรุงเทพฯ เพราะมีศัลยแพทย์ที่มีฝีมือและมีความชำนาญการในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 8: แสดงสถานที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของสาวประเภทสอง

ลำดับที่	ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
1	พักอยู่กับบิดา มารดา ญาติ พี่น้อง	5	41.67
2	พักอยู่กับเพื่อนสาวประเภทสอง	2	16.67
3	พักอยู่กับคนรัก	5	41.67
	รวม	12	100.00

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าสาวประเภทสองพักอยู่กับ บิดา มารดา ญาติ พี่น้อง มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 พักอยู่กับคนรัก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และพักอยู่กับเพื่อนสาวประเภทสองเหมือนกับตัวเอง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ตารางที่ 9: แสดงช่วงอายุที่แยกตัวออกมาจากครอบครัวของสาวประเภทสอง

ช่วงอายุที่แยกตัวออกมาจากครอบครัว	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
อายุ 1-8 ปี	3	25.00
อายุ 14-20 ปี	4	33.33
อายุมากกว่า 20 ปี	1	8.33
ไม่เคยแยกออกมาจากครอบครัว	4	33.33
รวม	12	100.00

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสาวประเภทสอง แยกตัวออกมาจากครอบครัวในช่วงอายุระหว่าง 14-20 ปี มากที่สุด จำนวน 4 คน (ร้อยละ 33.33) เท่ากับจำนวนของผู้ที่ไม่เคยส่วนผู้ที่แยกตัวออกมาจากครอบครัว อายุระหว่าง 1-8 ปีมีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 25.00) และอายุมากกว่า 20 ปี มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33)

ตารางที่ 10: แสดงระดับการศึกษาของสาวประเภทสอง

ลำดับที่	ระดับการศึกษา	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
1	ประถมศึกษา	4	33.00
2	มัธยมศึกษาตอนต้น	1	8.33
3	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	4	33.33
4	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	8.33
5	ปริญญาตรี	2	16.66
	รวม	12	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถแยกออกได้เป็น ผู้ที่เรียนจบระดับชั้นอนุปริญญาจำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33) ซึ่งมีจำนวนเท่ากับผู้ที่เรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ที่เรียนจบระดับชั้นปริญญาตรี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 16.66) เรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 33.33) ซึ่งมีเท่ากับจำนวนผู้ที่เรียนจบในระดับชั้นประถมศึกษา

จากการสัมภาษณ์สาวประเภทสองที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า ซึ่งปัจจุบันนี้กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 2 คน จะเห็นได้ว่าสาวประเภทสองเป็นผู้ที่มีความสนใจในเรื่องของการศึกษาเพื่อยกระดับตัวเอง เพื่อให้สังคมยอมรับและเปิดกว้างมากขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่าผู้ที่แปลงเพศมีความสามารถในด้านของการศึกษาไม่ด้อยหรือแตกต่างไปจากเพศหญิงหรือเพศชายโดยทั่วไป ไปจากเพศหญิงหรือเพศชายโดยทั่วไป

ส่วนที่ 2: การทดสอบสมมติฐาน

ในการวิจัยเรื่อง “กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง” มีสมมติฐานทั้งหมด 6 ข้อ คือ 1.ครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง 2.กลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง 3.โรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง 4.คนรักที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง 5.อาชีพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง 6.สื่อสารมวลชนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง

สมมติฐานข้อที่ 1: ครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง

ในการพิสูจน์สมมติฐานข้อ 1 มีเรื่องที่ต้องพิจารณา 3 ประเด็น คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับบิดา ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับมารดา และความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับพี่น้อง

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับบิดา

“หลิง” บิดาของหลิงเป็นคนใจดี ไม่เจ้าชู้ รักลูกรักภรรยา เป็นคนมีเหตุผล ลูก ๆ ทุกคนให้ความรักและความเคารพในตัวของบิดามาก เวลาที่มารดาจะตีหรือทำโทษ ลูก ๆ ก็จะมาหาบิดาให้บิดาช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

“ริน” บิดาของรินเป็นพ่อค้า ในแต่ละวันมุ่งทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงครอบครัว ดังนั้นจึงไม่มีเวลาให้ความสนใจและดูแลเอาใจใส่ลูก ๆ ทำให้ลูกเกิดความรู้สึกที่ห่างเหินจากบิดามาก โดยเฉพาะรินซึ่งเป็นคนเฉย ๆ ไม่ค่อยพูด และมีความคิด มีความเป็นตัวของตัวเองสูง เป็นสิ่งที่ทำให้รินห่างเหินจากพ่อมากกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ ความรู้สึกของรินที่มีต่อบิดาจึงเป็นความรู้สึกที่เฉยเย็นชา เกิดความรู้สึกไม่อยากใกล้ชิดและสนิทสนมกับบิดาเหมือนกับพี่น้องคนอื่น ๆ ที่อยากจะทำให้บิดาเข้ามาคลุกคลีใกล้ชิดด้วย รินเกิดความรู้สึกว่าเหตุผลที่ทำให้รินแยกตัวห่างเหินออกจากบิดา คงจะมีเหตุผลมาจากการที่บิดาไม่ชอบ และไม่พอใจที่รินเป็นเด็กเรียบร้อย และต้งตั้งคล้ายกับเด็กผู้หญิงมากเกินไป ซึ่งเป็นเหตุผลหลักสำคัญที่ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างรินกับบิดาเกิดขึ้นมา

“จูน” จูนกับบิดาจะไม่ค่อยสนิทสนมกันมากนัก เพราะบิดาจะเป็นคนเฉย ๆ ทำให้ลูกไม่กล้าเข้าไปพูดคุยด้วย สิ่งที่ทำให้ลูกเกิดความรู้สึกกลัวและเกรงใจบิดามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่ทำผิด คนที่มีหน้าที่ตัดสินใจลงโทษลูกก็คือบิดา ซึ่งทำให้ลูกยิ่งเกิดความรู้สึกห่างเหินกับบิดามากขึ้นไปกว่าเดิม

“พล” สูญเสียพ่อไปตั้งแต่พลอายุเพียง 11 ปี ในขณะที่บิดามีชีวิตอยู่พลไม่เคยได้รับการเอาใจใส่จากบิดา เนื่องจากบิดาต้องทำงานหนักเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ทำให้บิดาไม่มีเวลาดูแลพล และเมื่อบิดาของพลเสียชีวิตลงยิ่งทำให้พลขาดการดูแลเอาใจใส่จากบิดามาโดยตลอด จะเห็นได้ว่าพลขาดความรักและความเอาใจใส่จากบิดา ทำให้ขาดที่พึ่งและแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องจากบิดามาโดยตลอด

“บี” เพิ่งจะทราบว่าตนเองไม่ใช่ลูกที่แท้จริงของบิดา แต่บิดาที่แท้จริงของบีกลับเป็นคนที่บีนับถือว่าเป็นพี่ชาย บีจะแสดงท่าทีไม่สนใจเมื่อทราบความจริง แสดงสีหน้าท่าทางที่เฉยเมย และกล่าวกับผู้วิจัยว่า “บีไม่สนใจหรือกว่าใครเป็นพ่อที่แท้จริงของบี บีจะตอบแทนบุญคุณกับผู้ที่มิพระคุณกับบีเท่านั้น คนอื่นบีไม่สนใจ”

“ก๊ีบ” บิดาของก๊ีบเป็นคนที่อารมณ์ร้าย ไม่มีเหตุผล ชอบใช้กำลังในการตัดสินปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว บิดาชอบทำร้ายทุบตีมารดาเสมอ ๆ และมักจะนำผู้หญิงคนอื่นมาอนอนที่บ้าน ทำให้มารดาของก๊ีบต้องเสียใจ ก๊ีบจะกล่าวถึงบิดาในลักษณะของคนที่โหดร้ายทารุณ ก๊ีบไม่อยากเข้าใกล้ ไม่อยากที่จะได้รับความรักและความเอาใจใส่จากบิดา เพราะก๊ีบคิดว่าบิดาคงจะทำได้ผู้วิจัยสังเกตอาการก๊ีบเมื่อผู้วิจัยพูดถึงหรือถามถึงบิดาของก๊ีบ ก๊ีบจะแสดงอาการที่ไม่พอใจแสดงท่าทางรังเกียจและพยายามให้ผู้วิจัยเลิกพูดถึงหรือกล่าวถึงบิดาของก๊ีบ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าก๊ีบมีความรู้สึกกับบิดาในทางลบมากกว่าทางบวก สิ่งเหล่านี้เองทำให้ก๊ีบเกลียดความเป็นเพศชายในตัวของบิดาที่ชอบใช้อำนาจ ความรุนแรง ทำร้ายบุคคลที่อ่อนแอกว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ก๊ีบเกิดความรู้สึกต่อต้านความเป็นเพศชายในตัวของก๊ีบ

“แก่ง” บิดาของแก่งรักและเข้าใจความรู้สึกของแก่งได้เป็นอย่างดี จะไม่เคยต่อว่าแก่งเมื่อแก่งแสดงพฤติกรรมที่ถือว่าเบี่ยงเบนทางเพศเลยแม้แต่ครั้งเดียว แก่งจะรักและเคารพบิดามาก

“ตอง” ตองพูดถึงบิดาในลักษณะที่ไม่พอใจอย่างเห็นได้ชัดจากลักษณะท่าทาง น้ำเสียงและคำพูด ตองมองบิดาในแง่ลบมากกว่าแง่บวก เพราะความรู้สึกของตองในเรื่องความเป็นผู้นำของบิดาไม่ดีในความคิดของตอง เพราะทุก ๆ อย่างในครอบครัวบิดาจะยกให้เป็นหน้าที่ของมารดาเป็นผู้จัดการทั้งหมด ความสัมพันธ์ระหว่างตองกับบิดาจะเป็นแบบไม่ลงรอยกัน ตองจะพูดถึงความบกพร่องต่าง ๆ ของบิดามากกว่าข้อดี เช่น “ว่าพ่อชอบยุ่งเรื่องส่วนตัวของตองมากจนเกินไป พ่อชอบเข้ามาวุ่นวายกับชีวิตของตอง จนในที่สุดต้องมีข้อต่อรองเพื่อยุติปัญหาการเข้ามายุ่งเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวของตองโดยการยื่นคำขาดกับพ่อว่า ถ้าพ่อเข้ามาวุ่นวายยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของตองมากเกินไป ตองจะนำความลับที่พ่อมีเมียน้อยไปบอกให้แม่ทราบ ตองจะไม่เกรงใจหรือเกรงกลัวพ่อ ตองพยายามทำทุกวิถีทางที่จะทำให้พ่อยอมรับว่าตองเป็นคนแก่ง เป็นคนมีความสามารถ โดยที่ไม่ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากพ่อเลย”

“เจ” บิดาของเจเป็นคนเจ้าชู้มาก เจไม่อยากจะเหมือนบิดา เพราะบิดาชอบทำให้มารดาเสียใจในเรื่องของการที่บิดานอกใจมารดา เจเกิดความคิดและเกิดความรู้สึกที่ไม่อยากเป็นเพศชายเหมือนกับบิดา ทำให้เจไม่สนใจที่จะเลียนแบบทางเพศต่าง ๆ จากบิดา

“จุ่ม” ความสัมพันธ์ระหว่างจุ่มกับบิดาจะดีมาก เพราะบิดาของจุ่มจะเข้าใจจุ่มทุกอย่าง ถึงแม้ว่าบิดาของจุ่มจะย้ายออกจากบ้านไปอยู่กับภรรยาใหม่ก็ตาม ซึ่งจุ่มก็ไม่คิดว่าการที่บิดามีภรรยาใหม่เป็นเรื่องที่เสียหายอะไร เพราะจุ่มจะเข้าใจความรู้สึกของบิดาเป็นอย่างดี

“พงษ์” จะสนิทสนมกับบิดามาก เพราะบิดาให้ความรักความเอาใจใส่กับพงษ์ในทุก ๆ เรื่อง พงษ์สามารถที่จะปรึกษากับบิดาได้แม้แต่กระทั่งเรื่องของการแปลงเพศ เงินที่พงษ์ได้มาจากการผ่าตัดแปลงเพศพงษ์ก็ได้มาจากบิดา รวมทั้งเวลาที่พงษ์ไปทำศัลยกรรมส่วนต่าง ๆ ของร่างกายบิดาก็จะขอดูและชื่นชมทุกครั้งที่พงษ์ทำมา ยกตัวอย่างเช่น “พ่อจะสนใจว่าพงษ์ทำหน้าอกแล้วเหมือนหน้าอกของผู้หญิงหรือยัง จะคอยถามคอยกระซำเย้าแหย่พงษ์มาตลอด พ่อจะไม่เคยมีความรู้สึกรังเกียจในความเป็นกระเทยของพงษ์เลย พ่อไม่เคยว่าให้พงษ์รู้สึกเป็นปมด้อยเลยสักครั้งเดียว แต่พ่อจะคอยเป็นกำลังใจให้กับพงษ์มาโดยตลอด”

“นิต” นิตจะมีความรู้สึกว่าตนเองห่างเหินจากบิดามาก เพราะนิตไม่เคยเจอหน้าบิดามานานเป็นเวลาถึง 10 ปี ดังนั้นความผูกพันระหว่างนิตกับพ่อในช่วงวัยเด็กจึงไม่มี บิดาของนิตไม่เคยทำหน้าที่บิดาที่ดีในความคิดของนิตเลย นิตต้องการให้บิดาทำหน้าที่บิดาที่ดีให้กับครอบครัวบ้าง เพราะตลอดระยะเวลา 10 ปี ที่บิดาไปทำงานยังต่างประเทศ บิดาไม่เคยส่งเงินกลับมาบ้านเพื่อจุนเจือช่วยเหลือครอบครัวเลย มีหน้าขำบิดายังติดการพนันจนต้องขายบ้านเพื่อนำเงินมาใช้หนี้ที่บิดาส่งขึ้นมา

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับมารดา

“หลิง” มีความใกล้ชิดกับมารดามากเพราะหลิงรักและอยากเรียนรู้งานจากมารดา เพื่อให้มีความสามารถและเป็นคนเก่งเหมือนมารดา หลิงจะคอยปรึกษามารดาในทุกเรื่อง ตั้งแต่เรื่องการดำเนินชีวิต คนรักที่เป็นชาย ซึ่งมารดาของหลิงจะแนะนำทุกเรื่อง ทำให้หลิงรู้สึกว่ามารดา คือทุกสิ่งทุกอย่างของหลิง จนหลิงกล่าวชื่นชมในตัวของมารดาว่า “การที่หลิงเป็นคนขยัน เป็นเพราะหลิงได้เลือดแม่มา” ซึ่งการที่หลิงมองมารดาด้วยความชื่นชมแบบนี้ เป็นสิ่งที่ทำให้หลิงมีความคิดที่อยากจะเก่งเหมือนกับมารดา และพยายามที่จะเลียนแบบพฤติกรรมตามอย่างมารดาโดยที่หลิงไม่รู้ตัว

“ริน” มารดาของรินให้ความรักและความเอาใจใส่กับลูก ๆ มากถึงแม้ว่าจะต้องช่วยบิดาค้ำขายก็ตาม ดังนั้นความรู้สึกที่รินมีต่อมารดาจึงเป็นความรู้สึกที่ผูกพันและมีความเข้าใจกัน มารดาของรินจะเข้าใจความรู้สึกของรินดี เวลาที่รินมีปัญหาอะไรรินสามารถที่จะพูดคุยกับมารดา

ได้ อย่างเช่น ตอนที่รินมีเงินไม่พอผ่าตัดแปลงเพศ รินก็สามารถยืมเงินมารดาเป็นค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดได้ ถึงแม้ว่ามารดาจะไม่พอใจนักที่ลูกชายคนเดียวของตระกูลจะหมดไป แต่มารดาก็เข้าใจรินและเข้าใจถึงเหตุผลและความรู้สึกของรินได้

“จุน” สามารถพูดคุยปัญหาต่าง ๆ กับแม่ได้ทุก ๆ เรื่อง เนื่องจากมารดาเป็นคนใจดี รักและเอาใจใส่ลูก ๆ มาก เวลาที่ลูกทำผิด มารดาก็จะทำโทษลูกแต่เพียงการว่ากล่าวตักเตือนลูก ๆ เท่านั้น

“พล” หลังจากที่บิดาเสียชีวิต แทนที่พลจะได้รับความรักความเอาใจใส่จากมารดาเพื่อทดแทนการที่พลสูญเสียบิดาไป พลกลับไม่ได้รับความรักความเอาใจใส่จากมารดาเท่ากับตอนที่บิดายังมีชีวิตอยู่ เนื่องจากเมื่อครอบครัวขาดบิดาซึ่งเป็นผู้นำครอบครัวไป ผู้ที่จะต้องรับภาระจึงกลายเป็นภาระหน้าที่ของมารดาแทน มารดาจะไม่มีเวลาสนใจพล โดยจะปล่อยพลให้อยู่ในความดูแลของพี่เลี้ยงแทน การที่พลไม่ได้รับความรักความเอาใจใส่จากมารดาทำให้พลเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวไร้ที่พึ่ง ดังนั้นพลจึงต้องมายึดติดกับพี่เลี้ยงแทน ซึ่งพี่เลี้ยงมีความรู้สึกกับเพศชายไม่ดี ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูของพี่เลี้ยงจึงไม่ถูกต้องและเหมาะสม

“บี” สนิทกับมารดาบุญธรรม (ย่า) มาก ซึ่งมารดาที่แท้จริงของบีก็ไม่รู้เหมือนกันว่าไปอยู่ที่ไหน เพราะเขาหึงบีไปตั้งแต่บิ้อออกมาดูโลกได้เพียงแค่ 3 วันเท่านั้นเอง ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าบีจะพยายามไม่พูดถึงมารดาที่ให้กำเนิดบี แต่บีจะพูดถึงมารดาซึ่งมีฐานะเป็นย่าของบีอย่างชื่นชม “แม่จะตามใจบีทุกอย่าง บิ้ออยากได้อะไรแม่ก็จะหามาให้ทุกอย่าง” บีจะพูดถึงแม่ที่เลี้ยงบีมาว่าบีจะดูแลเอาใจใส่แม่คนนี้ด้วยน้ำพักน้ำแรงจากการทำงานของบี เพื่อให้แม่อยู่อย่างสบายต่อไปเท่าที่บีจะทำได้

“ก๊ีบ” รักและสงสารมารดามาก เมื่อผู้วิจัยถามถึงหรือกล่าวถึงมารดาของก๊ีบ ก๊ีบจะก้มหน้าและมีน้ำตาไหลอยู่ตลอดเวลาที่ผู้วิจัยซักถาม ก๊ีบจะรักและเป็นห่วงมารดามาก คือจะเป็นคนที่คอยปลอบโยนมารดาเวลาที่มารดาเกิดความทุกข์ใจ ในเรื่องที่ก๊ีบตัดสินใจแปลงเพศก๊ีบไม่สามารถบอกให้มารดาทราบได้เนื่องจากกลัวว่ามารดาจะเสียใจ และกลัวว่าตนเองจะเป็นต้นเหตุที่ทำให้บิดาทะเลาะกับมารดา เพราะก๊ีบเกิดมาเชื้อสายของคนเวียดนาม ซึ่งถือประเพณีการปฏิบัติคล้าย ๆ กับคนจีนในเรื่องการมีบุตรชายไว้สืบสกุล ก๊ีบจึงไม่กล้าบอกเรื่องการแปลงเพศแล้วของก๊ีบให้มารดาทราบ

“แก่ง” มารดาทอดทิ้งแก่งไปตั้งแต่แก่งยังแบเบาะ แก่งไม่เคยที่จะได้รับความรักและความเอาใจใส่จากมารดาเลย แต่ถึงแม้ว่ามารดาจะทิ้งแก่งและไม่สนใจในตัวแก่งเลยก็ตาม แต่แก่งก็ยังรักและห่วงใยมารดาโดยตลอด แต่ทว่าส่วนลึกในจิตใจของแก่งจะเกิดมีความรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่ามารดาไม่เคยมีความรักให้กับแก่งเลย

“ตอง” สนิทกับมารดามากเพราะมารดาจะรักและห่วงใยตอง มารดาพยายามช่วยเหลือตอง ดังนั้นที่ฟังเพียงสิ่งเดียวที่ทำให้ตองรู้สึกว่าจะสามารถจะขอความช่วยเหลือได้ทุกสิ่งทุกอย่างคือแม่ เพราะแม่จะมีอำนาจในการตัดสินใจทุก ๆ เรื่องภายในบ้าน ซึ่งบิดาจะให้ความเกรงใจ ดังนั้นเวลาที่ตองมีปัญหาอะไรตองก็จะปรึกษาปัญหากับมารดาโดยตลอด

“เจ” จะนอนห้องเดียวกับมารดาจนกระทั่งเจอายุ 15 ปี มารดาจะรักและดูแลเอาใจใส่เจมาก เนื่องจากมารดาอยากได้ลูกผู้หญิง ดังนั้นจึงพยายามเลี้ยงดูเจแบบทะนุถนอมและเอาใจใส่เจมากกว่าพี่ชาย เจรักและเข้าใจมารดาเวลาที่มารดาเสียใจหรือมีเรื่องทุกข์ใจ เจจะเป็นกังวลและมีความทุกข์ร่วมไปกับมารดาด้วยทุกครั้ง

“จุ่ม” มารดาของจุ่มเป็นคนที่ไม่วางแผนชีวิตแบบตรงไปตรงมา ดังนั้นเวลาที่ลูก ๆ มีปัญหาจะไม่เคยที่จะปรึกษามารดาเลย เพราะจุ่มไม่สามารถเข้ากับมารดาได้ เพราะมารดาเป็นคนหัวโบราณ หลังจากที่บิดาเลิกกับมารดาแล้วนั้นมารดาสามารถทำหน้าที่ของบิดาและมารดาได้เป็นอย่างดี แต่มารดาของจุ่มรักลูกไม่เท่ากันในความรู้สึกของจุ่ม เพราะเวลาที่ลูกคนไหนให้เงินมารดาใช้ลูกคนนั้นก็กลายเป็นลูกรักของมารดาไปทันที

“พงษ์” มารดาของพงษ์เป็นคนเข้มงวดในเรื่องของการเรียนมากกว่าเรื่องอื่น ดังนั้นเมื่อพงษ์เรียนดีมารดาก็จะไม่สนใจหรือเข้ามายุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของพงษ์เลย พงษ์จึงมีชีวิตที่อิสระมาก ถ้าพงษ์เรียนดี พงษ์อยากได้อะไรมารดาก็จะให้พงษ์เสมอ ส่วนในเรื่องของการที่พงษ์เป็นกระเทยก็มีบ้างที่มารดารู้สึกไม่พอใจแต่ก็เพียงบ่นเล็กน้อยเท่านั้น อาจจะเป็นเพราะมารดาของพงษ์อยากได้ลูกผู้หญิง

“นิต” สงสารมารดาคนที่มารดาต้องทำงานหนักเพื่อเลี้ยงลูก ๆ ทั้ง 4 คน นิตไม่ค่อยที่จะได้เจอมารดาสักเท่าไรนัก เพราะนิตต้องมาอยู่กับปู่และย่า ดังนั้นเวลาที่ได้เจอหน้ามารดาจึงมีเพียงวันละ 1 ชั่วโมงเท่านั้น นิตรู้สึกภาคภูมิใจในตัวของมารดาเพราะมารดาเป็นผู้หญิงที่อดทนทำงานทุกอย่างเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว มารดาจะเลี้ยงดูนิตแบบลูกคุณหนูคือจะไม่ยอมให้นิตไปเล่นกับเพื่อน ๆ นอกบ้านเพราะกลัวว่าลูกต้องไปตากแดดตากลม มารดากลัวว่านิตจะตัวดำ เวลาที่หน้าของนิตมีสิวขึ้นมารดาก็จะพยายามจ้ำจี้จ้ำไชให้นิตรักษาความสะอาด

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับพี่น้อง

“หลิง” มีพี่ทั้งหมด 8 คน เป็นพี่สาว 7 คน และมีพี่ชายเพียงคนเดียว เป็นพี่ชายคนโต มีอายุห่างจากหลิงถึง 20 ปี ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างหลิงกับพี่ชายจึงค่อนข้างห่างเหิน ทำให้หลิงหันมาสนิทและใกล้ชิดกับพี่สาวคนที่ 8 ที่เป็นผู้หญิง มีอายุห่างกันเพียง 5 ปีแทน

“ริน” ไม่สนิทสนมกับพี่น้องคนไหนเป็นพิเศษ อาจจะเป็นเพราะรินรักและเป็นห่วงพี่น้องทุก ๆ คน เท่ากันหมด ตอนเด็ก ๆ รินจะเล่นกับพี่น้องซึ่งเป็นผู้หญิงทั้งหมด อาจจะมีผลทำ

ให้รินเกิดการเลียนแบบเพศหญิง และมีพฤติกรรมการแสดงออกที่คล้ายเพศหญิงไปได้โดยที่รินไม่รู้ตัว

“จูน” เนื่องจากที่ชายทั้ง 2 คน มีอายุห่างจากจูนมาก ทำให้จูนรู้สึกว่าคุณเองห่างเหินกับพี่ชาย ดังนั้นจูนจึงได้หันมาให้ความสนใจและให้ความสนิทสนมกับน้องสาวแทน ซึ่งน้องสาวอายุห่างกับจูนเพียง 3 ปี ดังนั้นความคิดและทัศนคติต่าง ๆ ของจูนกับน้องจึงค่อนข้างคล้าย ๆ กัน สามารถเข้าใจกันและพูดคุยกันรู้เรื่องมากกว่าพี่ชายทั้ง 2 คน อีกทั้งจูนได้เห็นชีวิตการมีครอบครัวของพี่ชายคนที่ 2 ที่ไม่ประสบความสำเร็จ ทำให้จูนไม่อยากจะพบเจอกับการมีชีวิตครอบครัวที่แตกร้างแบบพี่ชาย เพราะจูนกลัวว่าเมื่อจูนมีครอบครัวไปแล้วจะมีสภาพเดียวกับครอบครัวพี่ชาย ซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงคือลูก ๆ จูนไม่อยากจะให้ลูกของจูนต้องประสบเคราะห์กรรมแบบหลาน ๆ

“พล” เนื่องจากพลมีพี่สาวเพียงคนเดียว ทำให้พลสนิทกับพี่สาวมากจนพลสามารถปรึกษาได้ทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องของการแปลงเพศ ซึ่งพลบอกให้พี่สาวรู้ไม่ได้ จากความสนิทสนมกันระหว่างพี่น้องทำให้พลซึมซับความเป็นเพศหญิงมาจากพี่สาวโดยที่พลไม่รู้ตัว อีกทั้งในวัยเด็กพลไม่เคยได้รับอนุญาตให้ไปเที่ยวเล่นนอกบ้าน ดังนั้นชีวิตส่วนตัวของพลจะคลุกคลีอยู่กับพี่สาวมาโดยตลอดตั้งแต่เล็กจนโต จะเห็นได้ว่าภายในครอบครัวบุคคลที่แวดล้อมพลส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงทั้งหมด ทำให้พลขาดการเรียนรู้และขาดการคลุกคลีกับเพศชาย ทำให้พลเกิดความรู้สึกที่เบี่ยงเบนทางเพศไปในที่สุด

“บี” อาจจะเป็นเพราะบีมีอายุที่ห่างจากพี่น้องทุก ๆ คน ทำให้บีไม่มีความรู้สึกสนิทสนมและผูกพัน รวมทั้งบีจะมีความรู้สึกว่ามีพี่ ๆ เอาเปรียบบี ไม่ช่วยค่าเลี้ยงดูแม่ ทำให้บีต้องทำหน้าที่แบกรับภาระนี้ไว้คนเดียว บีจะกล่าวถึงพี่ ๆ ด้วยความรู้สึกที่ท้อแท้ บีจะสนิทสนมกับพี่ชายที่บีทราบภายหลังว่าเป็นพ่อมาก แต่หลังจากที่บีทราบความจริง ทำให้บีห่างเหินและเย็นชากับพี่ชายคนนี้

“ก๊ีบ” ให้ความสนิทสนมกับน้องสาวมากกว่าพี่สาวและน้องชาย ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องจะค่อนข้างจะห่างเหินกัน ก๊ีบสนิทกับน้องสาวคนเล็กมากที่สุดเป็นเพราะว่าเขาสามารถที่จะรับความเป็นกระเทยในตัวของก๊ีบได้ พี่สาวของก๊ีบไม่ชอบที่ก๊ีบเป็นกระเทย ส่วนน้องชายของก๊ีบเขาเป็นผู้ชาย 100 เปอร์เซ็นต์ ก๊ีบจึงไม่ค่อยสนิทด้วย และการที่เราจะเข้าไปยุ่งกับชีวิตของเขามากก็ไม่ได้ เพราะเราไม่สามารถเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตให้กับเขาได้

“เก่ง” ความสัมพันธ์ระหว่างเก่งกับพี่น้องเป็นความสัมพันธ์ที่ห่างเหินและไม่ใกล้ชิดกันอาจเป็นเพราะเก่งคิดอยู่ตลอดเวลาว่าพวกพี่ ๆ ทุก ๆ คนเห็นแก่ตัวและเห็นแก่ได้ ไม่เคยมีความรักและความจริงใจให้แก่กันและกันในครอบครัวเลย เก่งไม่เคยมีความรู้สึกผูกพันและมีความสุขเลย เวลาที่เก่งต้องอยู่ร่วมกับพี่ ๆ เพราะเก่งต้องคอยระมัดระวังตัวเองอยู่ตลอดเวลา เพราะ

เกรงว่าตัวเองจะโดนทำร้ายจากพวกพี่ ๆ เหมือนกับบิดาและพี่สาว เก่งทนรับกับการกระทำต่าง ๆ ของพวกพี่ ๆ ที่ทำให้บิดาและพี่สาวต้องเสียชีวิตไปไม่ได้

“ตอง” รู้สึกภาคภูมิใจในตัวของตัวเองมากกว่าพี่ชาย เนื่องจากพี่สาวของตองเป็นคนเก่ง มีความสามารถทั้งในเรื่องของการทำงานและในเรื่องของการดำรงชีวิต พี่สาวของตองไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้กับครอบครัว ซึ่งผิดกับพี่ชายคนโตของตองที่พยายามสร้างหรือหาความเดือดร้อนมาให้กับครอบครัวมาโดยตลอด ตองจะพูดถึงพี่สาวด้วยน้ำเสียงและแววตาที่ดูมีชีวิตชีวา มากกว่าพี่ชาย เพราะเมื่อผู้วิจัยพูดถึงพี่ชายของตอง ตองจะแสดงท่าทางที่รังเกียจ รวมทั้งพูดจาถึงพี่ชายในลักษณะที่ไม่ดี และรับการกระทำบางอย่างของพี่ชายไม่ได้ ทำให้ตองรู้สึกว่าน่าเกลียดจนไม่อยากจะจะมีลักษณะความเป็นผู้ชาย เพราะกลัวว่าเมื่อตนเองเป็นผู้ชายแล้วจะเหมือนกับพี่ชายที่ตัวเองรู้สึกรังเกียจ ดังนั้นจึงพยายามหลีกเลี่ยงพฤติกรรมต่าง ๆ ของความเป็นผู้ชายให้มากที่สุด โดยหันมาเลียนแบบพฤติกรรมของพี่สาวที่ตนเองชื่นชอบแทน จะเห็นได้ว่าครอบครัวของตองมีแบบอย่างของความเป็นผู้ชายที่ไม่ดีที่ตองไม่สามารถนำมาใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่ดีได้

“เจ” เนื่องจากเจเป็นลูกคนสุดท้อง ซึ่งเจมีพี่ชายเพียงคนเดียว ทำให้พี่ชายรักและดูแลเอาใจใส่เจมากจนเกินไป จนทำให้เจเกิดความรู้สึกที่ตนเองมีคนคอยดูแลและคอยปกป้องเจอยู่ตลอดเวลา ทำให้เจกลายเป็นเด็กที่ไม่ชอบช่วยเหลือตนเอง และมีพฤติกรรมเรียบร้อยเกินเด็กผู้ชายโดยทั่วไปที่ควรจะเป็น

“จุ่ม” จุ่มมีพี่สาวทั้งหมด 3 คนแต่จุ่มจะสนิทกับพี่คนที่ 3 เพียงคนเดียวเท่านั้น เพราะ พี่สาวคนที่ 1 กับพี่สาวคนที่ 2 นั้นเข้ากับจุ่มไม่ได้เพราะนิสัยไม่เหมือนกัน จุ่มคิดว่าพี่สาวทั้งสองคนนิสัยไม่ดี ไม่ทำตัวเป็นพี่ที่ดีให้กับจุ่มได้ ทำให้จุ่มเกิดความรู้สึกที่ห่างเหินกันมากในระหว่างพี่น้อง

“พงษ์” พี่ชายทั้ง 2 คนของพงษ์มีความแตกต่างจากพงษ์มาก เพราะเป็นคนเรียบร้อยและเชื่อฟังพ่อแม่ทุกอย่าง ซึ่งตรงกันข้ามกับพงษ์ที่ค่อนข้างจะเป็นเด็กดีอ พงษ์จะไม่ค่อยสนิทกับพี่ชายทั้ง 2 คนมากนักเพราะชอบกันคนละอย่าง หรือที่เรียกว่าทัศนคติไม่ตรงกันก็ว่าได้ แต่พี่ชายก็ไม่มีอิทธิพลกับการที่พงษ์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจนถึงขั้นตัดสินใจแปลงเพศ

“นิต” เกิดความรู้สึกไม่ชอบพี่ชายซึ่งเป็นพี่ชายต่างบิดา พี่ชายของนิตเป็นคนไม่ดี เรียนไม่จบ คบเพื่อนไม่ดี และสุดท้ายก็หนีออกจากบ้าน พี่ชายของนิตไม่เคยทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีให้นิตได้เห็นเลย ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนิตกับพี่สาว นิตจะรู้สึกชื่นชมพี่สาวมากเพราะพี่สาวเรียนเก่ง และไม่เคยทำให้แม่เสียใจ ส่วนน้องสาวของนิต ก็เป็นคนไม่ดีในสายตาของนิตเพราะหนีตามผู้ชายไปซึ่งนิตรับในจุดนี้ของน้องสาวไม่ได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต และจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับสาวประเภทสองจำนวน 12 คน พบว่า บิดาของสาวประเภทสองจำนวน 4 คน ซึ่งประกอบไปด้วยหญิง เก่ง จุ่ม

และพงษ์ มาจากครอบครัวที่บิดาให้ความใกล้ชิดและให้ความเอาใจใส่แก่บุตรชายมาก รักและเข้าใจความรู้สึกของบุตรได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีความแตกต่างและตรงกันข้ามกับบิดาของสาวประเภทสองอีก 8 คน ซึ่งได้แก่ ริน จูน พล บี กีบ ตอง เจ และนิต ที่มาจากครอบครัวที่บิดามีความสัมพันธ์กับบุตรชายแบบห่างเหิน ไม่ให้ความใกล้ชิดและความเอาใจใส่แก่บุตรชาย บิดามักจะทำงานหนักจนเกินไป ไม่มีเวลา ขาดการเอาใจใส่ครอบครัวอย่างเพียงพอ ทำให้บิดาขาดการอยู่ร่วมกับครอบครัว นอกจากนี้บิดายังเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในครอบครัวในลักษณะของเผด็จการ คือ คำสั่งทุกอย่างของบิดาทุกคนในครอบครัวจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด บิดาชอบใช้กำลังในการตัดสินปัญหาต่าง ๆ เมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้นภายในครอบครัว การกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ของบิดามีอิทธิพลต่อการเลียนแบบทางด้านบทบาททางเพศของบุตรชายเป็นอย่างมาก

นอกจากบิดาจะมีส่วนส่งเสริมและผลักดันให้บุตรเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับมารดาก็มีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุตรให้กลับกลายเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ เช่น สาวประเภทสองจำนวน 12 คน พบว่ามารดาของสาวประเภทสองจำนวน 6 คน ได้แก่ หลิง ริน จูน บี ตอง และเจ มาจากครอบครัวที่มารดามีความสัมพันธ์กับบุตรชายอย่างมาก และมีแนวโน้มว่าทุกอย่างที่บุตรชายทำจะต้องขึ้นอยู่กับมารดาเสมอ เมื่อมีปัญหาจะขอคำปรึกษาจากมารดาแทบทุกเรื่อง ส่วนอีก 6 คน ได้แก่ พล กีบ เก่ง จุ่ม พงษ์ และนิต มาจากครอบครัวที่มารดามีความสัมพันธ์กับบุตรชายอย่างห่างเหินและเย็นชา เนื่องจากมารดาเป็นผู้ที่หารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ทำให้มารดาไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลบุตรอย่างเพียงพอ ทำให้บุตรขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ขาดที่พึ่งและขาดที่ยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจ บางคนมาจากครอบครัวที่มารดาไม่มีความรับผิดชอบ ไม่ดูแลเอาใจใส่ทอดทิ้งบุตรไปตั้งแต่บุตรยังเล็ก ทำให้บุตรเกิดความโดดเดี่ยวอ้างว้าง ไม่เคยได้รับความรักความเอาใจใส่จากมารดาเลย บางครอบครัวมารดาอาจเป็นคนที่แข็งกระด้างจนบุตรไม่สามารถเข้าไปใกล้ชิดกับมารดาได้อย่างสนิทสนม ในขณะที่และบางครอบครัวบุตรเกิดความรักและความสงสารมารดามาก เนื่องจากมารดาถูกบิดาทำร้ายทั้งทางร่างกายและจิตใจ บุตรเกิดความสงสารมารดาเป็นอย่างมาก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบทางเพศที่ผิดไปจากความเป็นจริงไป เพราะความคิดและความรู้สึกที่เกิดขึ้นมาภายในจิตใจของเด็ก

นอกจากความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดาแล้ว ภายในครอบครัวยังประกอบไปด้วยความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอีกด้วย เช่น สาวประเภทสองจำนวน 12 คน มี 4 คน ได้แก่ หลิง จูน กีบ จุ่ม ซึ่งมีอายุห่างจากพี่ ๆ หลายปี ทำให้ไม่สามารถเข้าไปใกล้ชิดสนิทสนมกับพี่ ๆ ได้ ดังนั้นจึงหันมาให้ความใกล้ชิดและความสนิทสนมกับพี่หรือน้องที่มีอายุใกล้เคียงหรือห่างกันไม่กี่ปีแทน ผู้ที่สาวประเภทสองทั้งสี่คนนี้สนิทและให้ความใกล้ชิดด้วย เป็นพี่และน้องซึ่งเป็นผู้หญิงทั้งสิ้น ดังนั้นรูปแบบการเล่นและวิถีการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของทั้งสี่ก็จะสนิทสนมและคลุกคลีกับผู้หญิงเสียเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากเพศหญิงไปได้โดยไม่รู้ตัว ส่วนสาวประเภทสองอีก 6 คน ซึ่งได้แก่ ริน บี

แก่ง ตอง พงษ์ และนิต ไม่มีความผูกพันกับพี่หรือน้องที่เป็นเพศชายเลย เนื่องจากพี่ชายไม่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสาวสาวประเภทสองได้ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าพี่ซึ่งเป็นเพศชายทำตัวไม่เหมาะสมกับการตามอย่าง แต่ในทางตรงกันข้ามสาวประเภทสองกลับมองเห็นพี่สาวทำตัวดี และสามารถเป็นแบบอย่างให้กับน้องได้เป็นอย่างดีและในที่สุดก็จะมีการเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ของพี่สาวไปโดยไม่รู้ตัว สำหรับพลซึ่ง มาจากครอบครัวที่มีพี่สาวเพียงคนเดียว พงษ์ก็จะให้ความใกล้ชิดและสนิทสนมกับพี่สาวคนนี้เป็นอย่างมาก นอกจากพี่สาวคนนี้แล้วพงษ์ก็ไม่มีญาติพี่น้องที่อยู่ใกล้ชิดที่เป็นเพศชายเลย ทำให้พงษ์ขาดแบบอย่างในการเลียนแบบเพศชายในที่สุดพงษ์ก็หันมาให้ความสำคัญในการที่จะเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดซึ่งเป็นเพศหญิงแทน ส่วนสาวประเภทสองที่เหลืออีก 1 คนคือเจ นั้น เป็นลูกชายคนสุดท้ายที่มีพี่ซึ่งเป็นเพศชายที่ให้ความรักความเอาใจใส่ดูแลจนเจเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้รับการปกป้องดูแล ทำให้ความเป็นเพศชายในความรู้สึกของเจหมดไป

ถึงแม้ว่าครอบครัวจะมีส่วนส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศก็ตาม แต่จากการสัมภาษณ์พูดคุยกับสาวประเภทสองทั้ง 12 คน มีเพียงบีและจูนเท่านั้น ที่ตัดสินใจแปลงเพศของตัวเองและครอบครัวให้การยอมรับ ส่วนที่เหลืออีก 10 คน ซึ่งได้แก่ หลิง ริน พล กีบ แก่ง ตอง เจ จุ่ม พงษ์ และนิต ตัดสินใจแปลงเพศด้วยตัวของตัวเอง และไม่สามารถที่จะปรึกษากับบิดา มารดา และพี่น้องเพราะครอบครัวไม่ยอมรับในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศ และคิดว่าเป็นเรื่องที่ผิดธรรมชาติ ทำให้เสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูลเสียหาย เป็นเรื่องน่าอับอาย และไม่อยากให้เกิดการสูญเสียทายาทในการสืบสกุล ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 คน ต้องตัดสินใจแปลงเพศด้วยตัวของตัวเองโดยไม่ปรึกษากับคนในครอบครัวเลย

ดังนั้นสมมติฐานในเรื่องของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสองนั้น ผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสองเลย

สมมติฐานข้อที่ 2: กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับเพื่อน มีดังต่อไปนี้

“หลิง” คบแต่เพื่อนผู้หญิงมาโดยตลอดตั้งแต่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา หลิงให้ความคิดเห็นว่าสาเหตุที่หลิงไม่คบเพื่อนผู้ชายเป็นเพราะเพื่อนผู้ชายทะเล่ดั่งดั่ง ไม่สุภาพเรียบร้อยเหมือนกับเพื่อนผู้หญิง แต่หลังจากที่หลิงเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลิงก็ย้ายมาเรียนโรงเรียนชายล้วน เพื่อนเป็นผู้ชายทั้งหมด ดังนั้นหลิงจึงเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะเรียบร้อยเหมือนผู้หญิง คือเพื่อนที่เป็นกระเทยทั้งหมด 7 คน รวมทั้งตัวหลิงด้วย หลิงให้เหตุผลการคบเพื่อนที่เป็นกระเทยว่า เพื่อนที่เป็นกระเทยเหมือน ๆ กันเรา เขา

สามารถเข้าใจและช่วยเหลือกันได้เป็นอย่างดี

“ริน” ในสมัยที่รินเรียนหนังสือ เพื่อนที่รินคบจะเป็นเพื่อนผู้หญิงมาโดยตลอด ด้วยเหตุผลที่ว่าในสมัยก่อนยังมีเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีไม่มากเหมือนกับในสมัยปัจจุบันนี้ ดังนั้นการที่จะคบเพื่อนก็จะพบกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าคบเพื่อนผู้ชาย เพราะเพื่อนผู้หญิงเรียบร้อยคล้าย ๆ กับริน รินไม่ชอบเล่นกับเพื่อนผู้ชายเพราะเพื่อนผู้ชายชอบเล่นกับรินแรง ๆ รินจะพูดถึงเพื่อนผู้ชายว่าชอบเข้ามาแกล้งและชอบเข้ามาล้อเลียนรินว่ารินเป็นกระเทย ทำให้รินไม่อยากเล่นและไม่อยากคบกับเพื่อนผู้ชาย ปัจจุบันเพื่อนที่รินคบอยู่นั้นจะเป็นเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนกระเทย เหตุผลที่รินเลือกคบเพื่อนผู้หญิงในปัจจุบันนี้มากกว่าคบเพื่อนกระเทยเพราะว่าการคบเพื่อนกระเทยทำให้เกิดมีปัญหาดิตตามามาก ส่วนใหญ่ค่อนข้างเห็นแก่ตัว ชอบนินทาตัวเอง และมักจะชอบอิจฉาและทะเลาะวิวาทแย่งผู้ชายกันเอง ดังนั้นรินจะคบเพื่อนผู้หญิงดีกว่าไม่ค่อยเรื่องมากเหมือนกับการคบเพื่อนกระเทย การที่รินตัดสินใจแปลงเพศ อาจมีผลมาจากเพื่อนเป็นประเด็นหลักสำคัญ เพราะว่ารินอยากเอาชนะคำสบประมาทของเพื่อนที่ว่ารินไม่เป็นผู้หญิงหน้าอกเล็ก ซึ่งคำสบประมาทนี้มีผลทำให้การตัดสินใจแปลงเพศของรินเร็วขึ้น

รินได้รับคำแนะนำจากเพื่อนกระเทยที่เคยคบกัน โดยการขอรูจากเพื่อนกระเทยที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้วว่าเป็นอย่างไร จากการดูแบบอย่างเพื่อนที่แปลงเพศแล้วก็มีส่วนในการตัดสินใจแปลงเพศของรินด้วยเช่นกัน

“จูน” เพื่อนเล่นของจูนในวัยเด็กจะมีน้อยมาก เพราะจูนต้องช่วยบิดามารดาทำงานตั้งแต่เด็ก ดังนั้นเพื่อนเล่นของจูนเพียงคนเดียวก็คือน้องสาวของจูนเอง ซึ่งจูนกับน้องสาวก็จะเล่นของเล่นแบบเดียวกัน เล่นด้วยกันมาโดยตลอด หลังจากที่จูนออกทำงานนอกบ้านโดยเฉพาะงานทางด้านงานเดินโชว์ ทำให้จูนรู้จักเพื่อนกระเทยมากขึ้น ซึ่งเพื่อนกระเทยมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของจูนมาก เพราะจูนได้สัมผัสชีวิตของกระเทยอยู่ตลอดเวลา

“พล” ในวัยเด็กพลไม่มีเพื่อนเล่นนอกจากพี่สาวของพลเท่านั้น ของเล่นรวมทั้งการเล่นก็จะเป็นการเล่นแบบเด็กผู้หญิง พอเมื่อพลเริ่มโตขึ้นและเข้าเรียนเพื่อนส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนผู้หญิง หรือเป็นเพื่อนผู้ชายที่เรียบร้อยและต้งต้งเหมือน ๆ กับพล พลไม่เคยมีเพื่อนที่เป็นผู้ชายเต็มร้อยสักคนเดียว พลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเพื่อนผู้ชายว่าชอบเล่นอะไรที่ใช้ความรุนแรง ทำให้พลไม่ชอบเล่นด้วย ผิดกับการที่พลเล่นกับเพื่อนผู้หญิงที่จะเล่นแบบนิ่มนวลน่ารัก เด็กผู้หญิงจะสะอาดสะอ้านกว่าเด็กผู้ชาย เมื่อพลเรียนจบก็เริ่มที่จะมีเพื่อนที่เป็นกระเทยแปลงเพศแล้วทั้งหมด 5 คน การคบเพื่อนที่เป็นกระเทยแปลงเพศ ทำให้พลเกิดความรู้สึกว่าตัวเองแตกต่างจากเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ดังนั้นพลจึงพยายามทำทุกอย่างให้เหมือนเพื่อน ดังนั้นพลจึงตัดสินใจเปลี่ยนแปลงตัวเองให้มีทุกอย่างเหมือน ๆ เพื่อน โดยการตัดสินใจแปลงเพศเพื่อไม่ให้ตัวเองแตกต่างจากเพื่อน ๆ ในกลุ่มที่ตัวเองคบอยู่

“บี” เพื่อนสนิทของบีในตอนเด็ก ๆ จะเป็นเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย อาจจะเป็นเพราะว่าเพื่อนแถวบ้านบีส่วนใหญ่จะเป็นญาติ ๆ กัน ซึ่งมีแต่เด็กผู้หญิง เมื่อบีได้เล่นกับเพื่อน ๆ ผู้หญิงแล้วบีมีความรู้สึกที่ดีและสนุกสนานมาก เมื่อก้าวถึงเพื่อนในปัจจุบันนี้ของบีก็จะมีเพื่อนผู้หญิงและเพื่อนที่เป็นกระเทย ซึ่งบีก้าวว่าเพื่อนที่บีสนิทด้วยจะเป็นเพื่อนที่เป็นกระเทยเหมือนกันกับบี เพราะเพื่อนที่เป็นกระเทยสามารถพูดคุยกันรู้เรื่องกว่าเพื่อนผู้ชายและเพื่อนผู้หญิง แต่เมื่อให้บีจัดลำดับความสนิทสนมแล้วบีจะให้ความสำคัญกับเพื่อนกระเทยเป็นอันดับแรก ตามด้วยเพื่อนผู้หญิง และเพื่อนผู้ชาย การที่บีเลือกเพื่อนผู้ชายเป็นสิ่งสุดท้ายที่บีจะสนิทด้วยโดยให้เหตุผลว่า เพื่อนผู้ชายไม่เข้าใจความรู้สึกของบีเท่ากับเพื่อน 2 เพศดังกล่าว

“ก๊ีบ” จะให้ความสำคัญกับเพื่อนมาเป็นอันดับแรก เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการดำเนินชีวิตทุกอย่างของก๊ีบมาโดยตลอด โดยเฉพาะเพื่อนที่เป็นกระเทยซึ่งก๊ีบจะให้ความสำคัญกับเพื่อนกลุ่มนี้อย่างมาก เพื่อนในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นกระเทยที่ผ่าตัดแปลงเพศหมดแล้วทุกคน ซึ่งการที่ก๊ีบคบเพื่อนที่แปลงเพศแล้วนั้นมีส่วนทำให้ก๊ีบเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย ที่เหลือตนเองเพียงคนเดียวเท่านั้นที่แตกต่างและด้อยกว่าเพื่อนในกลุ่ม เวลาที่ไปเที่ยวไหนกับเพื่อน ๆ ก๊ีบจะรู้สึกว่าตัวเองขาดความมั่นใจ ดังนั้นก๊ีบจึงได้ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ

“แก่ง” ความสัมพันธ์ระหว่างแก่งกับเพื่อน เพื่อนในสมัยที่แก่งยังเป็นเด็ก ๆ อยู่ นั้น มีเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย แก่งจะไม่มีเพื่อนผู้ชายที่สนิทกับแก่งเลยเพราะแก่งกลัวโดนเพื่อนผู้ชายแกล้ง และเมื่อแก่งโตขึ้นและเริ่มที่จะมีเพื่อนผู้หญิงที่สนิทกับแก่งมีเพียงคนเดียว ซึ่งเพื่อนคนนั้นมีลักษณะท่าทางและบุคลิกภาพคล้าย ๆ กับผู้ชาย ซึ่งแก่งชอบปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับเพื่อนคนนี้ อยู่ตลอดเวลา แม้กระทั่งเรื่องที่แก่งเป็นกระเทยแก่งก็จะบอกกับเพื่อนคนนี้ เพื่อนในปัจจุบันนี้ของแก่งมีเพียง 4 คนเท่านั้น ซึ่งเพื่อนส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนที่เป็นกระเทยหรือเพื่อนผู้ชาย เพราะเพื่อนผู้หญิงจะจริงใจมากกว่าเพื่อนอีกสองเพศ ทำให้ไม่ต้องรู้สึกเหมือนโดนหักหลังเมื่อคบกับเพื่อนผู้หญิง

“ตอง” ตอนที่ตองยังเป็นเด็ก ๆ อยู่ นั้นตองจะมีเพื่อนเล่นก็คือพี่สาวของตองเท่านั้น ตอนนั้นตองจะไม่เคยได้เล่นของเล่นหรือได้เล่นแบบเด็กผู้ชาย เพราะเมื่อเวลาที่ตองเล่นแบบเด็กผู้ชายตองจะโดนบิดาและมารดาทำโทษ ทำให้ตองไม่กล้าที่จะเล่นแบบเด็กผู้ชายอีกต่อไป แต่เมื่อตองโตขึ้นและเริ่มที่จะได้ไปโรงเรียน ตอนที่ตองเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตองเรียนในโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งมีเพื่อนทั้งเพื่อนผู้ชายและเพื่อนผู้หญิง แต่ตองจะไม่ยอมคบกับเพื่อนผู้ชายเลย เพราะเพื่อนผู้ชายที่ตองเรียนด้วยส่วนใหญ่ตองจะมองว่าสกปรก ไม่สุภาพ และชอบเล่นรุนแรง ดังนั้นตองจึงไม่อยากคบและเข้าไปยุ่งด้วย ตองจึงหันมาคบกับเพื่อนผู้หญิงแทน หลังจากที่ได้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตองก็ย้ายโรงเรียนมาเรียนโรงเรียนประจำชายล้วนแทน ซึ่งเพื่อนที่ตองคบส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเพื่อนที่เป็นกระเทยเหมือนกันกับตอง เพราะตองคิดว่าเพื่อนกระเทยสามารถเข้าใจตองได้ดี การที่ตองเป็นกระเทยและมีกลุ่มเพื่อน

ที่เป็นกระเทย เพื่อน ๆ ที่เป็นผู้ชายจริง ๆ สามารถรับได้ เพื่อน ๆ ผู้ชายจะพยายามให้กำลังใจว่าพวกเราสามารถกลับมาใช้ชีวิตเป็นเพศชายได้ต่อไปในอนาคต ปัจจุบันนี้ต้องมีเพื่อนสนิทที่เป็นเกย์คิงส์และเกย์ควีนรวมทั้งเพื่อนสาวประเภทสองที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว รวมทั้งสิ้น 6 คน เพื่อนส่วนใหญ่ที่ต้องคบด้วยในตอนนี้เป็นเพื่อนที่สนุกสนาน เฮฮา ไม่คิดมาก ต้องชอบที่จะคบกับเพื่อนแบบนี้มากกว่าเพื่อนที่เรียบร้อย เพราะจะทำให้ชีวิตหมดรสชาด

“เจ” เพื่อนที่คบส่วนใหญ่ในช่วงที่เจเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนสหศึกษานั้น เจจะมีเพื่อนเล่นที่เป็นผู้หญิง เจไม่มีเพื่อนสนิทที่เป็นเพื่อนผู้ชายเลย แต่หลังจากที่เจย้ายโรงเรียนมาเรียนในโรงเรียนชายล้วนแล้วทำให้เจมีเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายมากขึ้นแต่เพื่อนสนิทของเจส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนกระเทยทั้งกลุ่มมีประมาณ 10 คน เจได้ให้เหตุผลการคบเพื่อนกระเทยว่า “การคบเพื่อนกระเทยจะคุยภาษาเดียวกันทำให้สามารถเข้าใจกันได้เป็นอย่างดีกว่าที่จะคบหรือพูดคุยกับเพื่อนผู้ชาย”

“จุ่ม” เพื่อนในช่วงวัยเด็กที่จุ่มคบส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนผู้หญิง จุ่มไม่ชอบคบเพื่อนผู้ชายเพราะว่าเพื่อนผู้ชายชอบเล่นรุนแรง จุ่มกลัวว่าถ้าเล่นด้วยจะทำให้ต้องเจ็บตัว หลังจากที่จุ่มย้ายเข้ามาเรียนในโรงเรียนชายล้วน จุ่มเริ่มแสดงตัวว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้นเนื่องจากจุ่มเริ่มที่จะคบเพื่อนกระเทย ซึ่งมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศเหมือน ๆ กันกับจุ่มจุ่มจะสนิทสนมกับเพื่อนที่เป็นกระเทยมาก

“พงษ์” พงษ์เรียนในโรงเรียนชายล้วนมาโดยตลอด ซึ่งเพื่อนส่วนใหญ่ที่พงษ์คบอยู่จะเป็นเพื่อนที่มีบุคลิกท่าทางเหมือน ๆ กับพงษ์ทุกอย่าง เพราะพงษ์สามารถพูดคุยกับเพื่อนได้อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน หลังจากที่พงษ์เรียนจบแล้ว พงษ์ได้เข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยซึ่งเพื่อนที่พงษ์คบส่วนใหญ่จะมีทั้งเพื่อนกระเทย เพื่อนผู้ชายและเพื่อนผู้หญิง ประมาณ 10 กว่าคน พงษ์เป็นคนที่ดีเพื่อนมากกว่าบิดามารดา เพราะเวลาพงษ์อยู่กับเพื่อนทำให้พงษ์รู้สึกสบายใจอยากจะทำอะไรก็ได้หมด ช่วงเวลาของชีวิตที่เปลี่ยนแปลงพงษ์ก็อยู่กับเพื่อนมาโดยตลอด เพราะพงษ์จะอยู่มหาวิทยาลัยมากกว่าอยู่บ้าน เพื่อนจะคอยสอนพงษ์ทุกอย่าง เช่น เรื่องการซักผ้า รีดผ้า ดังนั้นเพื่อนจึงมีอิทธิพลกับพงษ์มาก โดยเฉพาะเพื่อนกระเทยที่พงษ์คบอยู่นั้นล้วนแล้วแต่สวย ๆ กันทุกคน เพื่อนกระเทยจะแนะนำให้พงษ์ทดลองใช้ยา และฮอร์โมนเพศเพื่อให้หน้าอกโตขึ้น รวมทั้งเพื่อนยังให้ความรู้ในเรื่องการใช้ยาอย่างถูกวิธีและปลอดภัย หลังจากที่พงษ์ได้รู้จักเพื่อนกระเทยทำให้พงษ์ได้เรียนรู้โลกของกระเทยเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

“นิต” เพื่อนที่นิตคบในกลุ่มเป็นกระเทยเหมือน ๆ กันกับนิตซึ่งก็มีเพื่อนบางคนแปลงเพศแล้ว เพื่อนในกลุ่มจะคอยให้คำปรึกษากับนิตทุก ๆ เรื่อง โดยเฉพาะเรื่องการแปลงเพศ

ข้อมูลจากการที่ได้เข้าไปคลุกคลีและสัมภาษณ์สาวประเภทสอง ทั้ง 12 คน เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับกลุ่มเพื่อน พบว่า สาวประเภทสองจำนวน 9 คน คือหลัง

ริน พล บี กีบ เก่ง ตอง เจ และจุ่ม มีเพื่อนเล่นในวัยเด็กเป็นเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย โดยสาวประเภทสองแต่ละคนจะให้เหตุผลที่คล้าย ๆ กันในเรื่องของการคบเพื่อนผู้หญิงว่า สุภาพ เรียบร้อย ไม่สกปรกและไม่ชอบเล่นรุนแรงแบบเพื่อนผู้ชาย และกล่าวว่าเมื่อต้องไปเล่นกับเพื่อนผู้ชายจะโดนแกล้ง กลัวการเล่นที่ต้องใช้กำลัง ดังนั้นจึงพยายามหลีกเลี่ยงการเล่นกับเพื่อนชายหันมาเล่นกับเด็กผู้หญิงแทน

ส่วนสาวประเภทสอง อีก 3 คน คือ จูน พงษ์และนิต มีเพื่อนที่มีลักษณะดั่งดั่งคล้าย ๆ กับตนเอง โดยทั้งสามคนได้ให้ความคิดเห็นและเหตุผลในการคบเพื่อนที่ใกล้เคียงกันว่า การคบเพื่อนกระเทยจะสามารถพูดคุยกันได้เข้าใจดีกว่าการคบเพื่อนผู้ชายหรือเพื่อนผู้หญิง ดังนั้นการคบเพื่อนของสาวประเภทสองจึงมีส่วนสนับสนุนในเรื่องของแนวความคิด ค่านิยมภายในกลุ่มให้เป็นในทิศทางเดียวกัน ดังที่ วัลลภ ปิยมโนธรรม (2532) กล่าวว่า ถ้าเด็กผู้ชายที่มีแนวโน้มคล้ายเป็นผู้หญิงตั้งแต่อยู่ที่บ้าน เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนก็มักจะอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชายอยู่แล้ว ถ้าเด็กผู้หญิงยอมรับเข้ามาอยู่ในกลุ่มผู้หญิง โดยเฉพาะเด็กชายคนนี้ถูกปฏิเสธหรือมักถูกรังแกจากกลุ่มเพื่อนผู้ชายด้วยกันเป็นลักษณะถูกซ้ำเติมให้เกิดความเกรงกลัวผู้ชายด้วยกันมากขึ้นไปอีก เมื่อมีกิจกรรมอะไรบางอย่างก็มักจะชอบทำร่วมกับผู้หญิงมากกว่า หรือมักจะไปจับกลุ่มกับคนที่มีลักษณะนิสัยคล้ายกัน เลยทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเบี่ยงเบนทางเพศได้มากขึ้น เนื่องจากเด็กอยู่ในวัยที่กำลังพัฒนาการของการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนและเมื่อสาวประเภทสองโตขึ้น การคบเพื่อนก็จะเริ่มที่จะคบเพื่อนที่สามารถเข้าใจในเรื่องของความคิด การกระทำ อุนิสิยใจของกันและกันได้อย่างเข้าใจกันมากขึ้นกว่าเมื่อครั้งที่คบเพื่อนในวัยเด็ก ดังนั้นการคบเพื่อนของสาวประเภทสองส่วนใหญ่ก็จะนิยมคบเพื่อนที่มีอุปนิสัยที่คล้าย ๆ กับตนเอง ซึ่งจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับสาวประเภทสองทั้ง 12 คนพบว่า มีเพียง ตอง บี หลิง พงษ์ เท่านั้นที่ตัดสินใจแปลงเพศด้วยตัวของตัวเอง โดยที่เพื่อน ๆ ไม่มีอิทธิพลในเรื่องของการตัดสินใจแปลงเพศเลย ส่วนสาวประเภทสองอีก 8 คน ซึ่งได้แก่ ริน จูน พล บี กีบ เก่ง เจ จุ่ม และนิต จะได้รับอิทธิพลและแรงจูงใจจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่ผ่าตัดแปลงเพศไปแล้ว ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความรู้สึกที่อยากจะเป็นพวกเดียวกันกับกลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่ผ่าตัดแปลงเพศไปแล้ว ทำให้ต้องตัดสินใจแปลงเพศในที่สุด

ดังนั้นสมมติฐานในเรื่องของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสองนั้น ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสองเป็นอย่างมาก

สมมติฐานข้อที่ 3: โรงเรียนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับโรงเรียน มีดังต่อไปนี้

“หลัง” การเรียนที่โรงเรียนของหลังเหมือนกับกรเรียนของเด็กโดยทั่ว ๆ ไป คือไม่เข้มงวดกับเด็กในเรื่องความประพฤติมากนัก โดยเฉพาะตอนที่หลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่โรงเรียนสหศึกษา ส่วนตอนที่หลังเรียนชั้นมัธยมปีที่ 1-6 ซึ่งเป็นการศึกษาในโรงเรียนชายล้วนก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการที่เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่มาถึงตอนที่หลังเรียนพาณิชย์ โรงเรียนจะเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถที่มีออกมาได้อย่างเต็มที่ทำให้เด็กเริ่มแสดงตัวออกมาว่าเด็กต้องการอะไร รวมทั้งเมื่อหลังแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนออกมาแล้วได้รับความชื่นชมจากคนรอบข้าง ทำให้หลังเกิดความภาคภูมิใจในสิ่งที่หลังทำ เช่น ที่หลังเรียนอยู่พาณิชย์หลังเริ่มที่จะแสดงออกมากกว่าหลังเริ่มเป็นกระเทย คือหลังจะชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน โดยเฉพาะการเป็นเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียน หลังจะแต่งตัวเป็นผู้หญิงทุกอย่าง ซึ่งก็มีแต่คนชมว่าสวย

“ริน” การศึกษาภายในโรงเรียนที่รินเรียน จะค่อนข้างมีครูผู้ชายน้อยมาก ทำให้เด็กขาดต้นแบบที่จะเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆของบทบาทเพศชายได้อย่างถูกต้อง ในเมื่อโรงเรียนขาดครูผู้ชายเพื่อที่จะเป็นแบบฉบับที่ดีให้กับเด็กได้ ทำให้เด็กหันมาเลียนพฤติกรรมต่างๆของบทบาททางเพศจากครูผู้หญิงแทน ซึ่งเป็นบทบาทที่ขัดแย้งกับบทบาททางเพศที่แท้จริงของเด็ก นอกจากนี้การกระทำบางอย่างของครูในโรงเรียนยังมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ลักษณะการพูดจาที่ไม่เหมาะสมกับเด็กที่มีพฤติกรรมที่แสดงออก พบว่าเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้ว ซึ่งแทนที่ครูจะพยายามหาทางพูดจาโน้มน้าวจิตใจเด็กให้กลับมาดำเนินชีวิตในเพศที่ถูกต้อง ครูกลับพูดจาดอกย้ำให้เด็กเกิดความรู้สึกเสียใจ ทำให้เด็กขาดกำลังใจและขาดความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถกลับมาดำรงชีวิตในเพศที่ถูกต้องของตนเองได้

“จูน” เนื่องจากจูนเรียนน้อยเพราะครอบครัวไม่มีเงินที่จะส่งเสียให้จูนเรียนได้ จูนจึงมีโอกาสใช้ชีวิตภายในโรงเรียนเพียงจบชั้นประถมศึกษาปีที่4 เท่านั้น ตอนที่จูนเรียนที่โรงเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จูนเรียนโรงเรียนชายล้วน จูนยังไม่มีความคิดที่จะเบี่ยงเบนทางเพศมากมายนัก จูนยังสามารถใช้ชีวิตเฉกเช่นเด็กผู้ชายโดยทั่ว ๆ ไปได้เป็นอย่างดี

“พล” การดำเนินชีวิตของพลในโรงเรียนจะเป็นการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายเหมือน ๆ กันกับเด็กโดยทั่ว ๆ ไป แต่พลจะเป็นเด็กที่เก็บตัวไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร ตั้งใจเรียน ซึ่งบุคคลที่แวดล้อมตัวพลภายในโรงเรียนไม่มีส่วนผลักดันให้พลมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศแต่อย่างใด

“ปี” โรงเรียนของปีมีส่วนส่งเสริมและผลักดันให้ปีมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ จะเห็นได้ว่าในช่วงที่ปีเรียนชั้นอนุบาล ทางโรงเรียนไม่ได้ให้ความเข้มงวดและความสนใจกับการแต่งตัวของเด็กนักเรียนเพื่อให้ตรงตามเพศของเด็ก การที่ทางโรงเรียนปล่อยปละละเลยเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ส่งผลให้เด็กเกิดความเข้าใจที่สับสนในเรื่องเพศของตนเอง จะเห็นได้ว่าเมื่อปีขึ้นเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งโรงเรียนค่อนข้างจะเข้มงวดกับเด็กในเรื่องเครื่องแบบการแต่งกายของ

นักเรียนมากขึ้น ซึ่งมีผลต้องปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อให้เรียนในโรงเรียนได้ โดยต้องตัดผมและใส่กางเกงไปเรียนแบบนักเรียนชายโดยทั่ว ๆ ไป ในช่วงนี้ทำให้บ๊อบเกิดความรู้สึกที่ว่า ทำไมต้องตัดผมบ๊อบ และทำไมบ๊อบจึงต้องใส่ชุดนักเรียนชายไปโรงเรียน ทำให้บ๊อบเกิดความสงสัยว่าตัวเองเป็นผู้ชายจริง ๆ หรือ ในช่วงนั้นบ๊อบไม่รู้ว่าเป็นผู้ชายแต่บ๊อบยังเป็นเด็กที่ยังไม่สามารถแยกแยะความคิดและความรู้สึกของตัวเองได้

นอกจากนั้น ทางโรงเรียนยังส่งเสริมนำคนที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศให้มีบทบาทให้รับหน้าที่ที่สำคัญภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นเสมือนหนึ่งว่าเป็นการส่งเสริมเด็กที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศให้สามารถเปิดเผยตัวได้มากขึ้น ทำให้เด็กเหล่านั้นคิดว่าการทำตัวแบบนี้เป็นสิ่ง ที่ทุกคนยอมรับ จนเด็กยึดติดในสิ่งที่ไม่ถูกต้องนี้มาเป็นพฤติกรรมที่ติดตัวเด็กไปตลอด รวมทั้งครูผู้สอนมีส่วนสนับสนุนให้เด็ก ๆ ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางด้านกีฬา เช่น ครูปละใจดี ไม่ให้บ๊อบออกไปเล่นอย่างที่ต้องออกแดดแบบเพื่อน ๆ ครูจะให้บ๊อบนั่งเฉย ๆ บางครั้งครูก็จะให้บ๊อบมานั่งบิบนวดให้ครู นอกจากนี้แล้วเด็กยังเกิดความประทับใจในครูผู้หญิงที่มีบทบาทเด่นกว่าครูผู้ชาย ซึ่งทำให้เด็กนิยมชมชอบครูผู้หญิงจนนำไปเป็นแบบอย่างที่ไม่ถูกต้อง

“ก๊อบ” การที่ก๊อบย้ายมาเรียนในโรงเรียนชายล้วนซึ่งเป็นสังคมที่มีแต่ผู้ชายอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากนั้น ทำให้ก๊อบได้เห็นสภาพแวดล้อมที่แตกต่างจากตอนที่ก๊อบเรียนอยู่ในโรงเรียนสหศึกษา เพราะการที่ก๊อบเรียนในโรงเรียนชายล้วนนี้ก๊อบได้เห็นความแปลกใหม่ของพฤติกรรมบางอย่างที่บุคคลโดยทั่วไปเรียกว่ากระเทย ซึ่งเป็นสิ่งที่คอยสนับสนุนในสิ่งที่ก๊อบอยากรู้และอยากที่จะเป็น นอกจากนี้แล้วยังมีครูซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เด็กเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยเฉพาะครูผู้ชายที่ไม่มีบทบาทเด่นที่จะทำให้เด็กนั้นสามารถเรียนรับบทบาททางเพศได้ นอกจากนี้จะไม่สามารถที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กได้แล้วยังทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเฉยเมยและชิงชังในการกระทำบางอย่างที่ไม่เหมาะสมอีกด้วยเช่น การใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกไม่ประทับใจในการกระทำของครูผู้ชายทำให้เด็กไม่อยากจะเลียนแบบครูผู้ชายไปในที่สุด ตรงกันข้ามกับครูผู้หญิงซึ่งก๊อบจะให้ความสนใจกับครูผู้หญิงที่มีบุคลิกภาพดีและพูดจาม่าฟัง ทำให้เด็กเกิดความคิดที่จะลอกเลียนแบบพฤติกรรมของครูผู้หญิงคนที่เขาชื่นชอบ และในเมื่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้เอื้ออำนวยให้ก๊อบได้สามารถที่จะเรียนรู้ และเปิดเผยตัวเองได้ว่าต้องการอะไร อยากเป็นเพศอะไรได้อย่างเปิดเผย

“แก๊ง” ความสัมพันธ์ระหว่างแก๊งกับโรงเรียน โรงเรียนที่แก๊งเรียนเป็นโรงเรียนที่ส่งเสริมบทบาททางเพศของเด็กไปในทางที่ผิด คือจะให้นักเรียนชายแต่งตัวเป็นเด็กผู้หญิงขึ้นไปแสดงบนเวที ทั้งที่ทางโรงเรียนเป็นโรงเรียนสหศึกษาที่มีนักเรียนหญิงเรียนอยู่ด้วยและสามารถที่จะแสดงในบทบาทของเพศหญิงได้ดีกว่าการจับเด็กนักเรียนชายมาแสดงเป็นผู้หญิง นอกจากนี้คำพูดของครูที่พูดกับเด็กควรที่จะเป็นคำพูดที่กลั่นกรองแล้วเป็นอย่างดีไม่ใช่เป็นคำพูดที่ไม่ได้คิด เพราะเด็กจะยึดถือคำพูดของครูเป็นที่ตั้งเสมอ เช่น การที่ครูชมเด็กสักคนหนึ่งควรที่จะชมเด็กให้

เด็กเกิดความรู้สึกว่าจะเหมาะสมกับบทบาททางเพศของเด็ก ถ้าจะชมเด็กผู้ชายครูควรจะชมว่าหล่อ ไม่ใช่ชมว่าสวย เพราะอาจจะทำให้เด็กเกิดความสับสนทางเพศของตนเอง ครูควรที่จะเป็นคนชักนำแนวทางในการดำเนินชีวิตของเด็กในเรื่องของเพศได้อย่างถูกต้องและถูกวิธี

“ตอง” ความสัมพันธ์ระหว่างตองกับโรงเรียน ตอนที่ตองเรียนอยู่ในโรงเรียนสหศึกษา สังคมของที่นี่เป็นสังคมที่เรียบง่ายไม่มีปัญหาเท่ากับตอนที่ตองเรียนอยู่ที่โรงเรียนประจำชายล้วน เพราะสังคมที่นี่เป็นสังคมที่ผิดแปลกไปจากสังคมของโรงเรียนสหศึกษาแบบไปกลับโดยทั่ว ๆ ไป เด็กที่เรียนโรงเรียนประจำชายล้วนส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ เนื่องจากเด็กประจำไม่ได้ออกไปเผชิญชีวิตภายนอกโรงเรียนเลย ส่วนใหญ่จะอยู่กันเองในหมู่ผู้ชายด้วยกัน ดังนั้นเวลาที่เด็กเกิดอารมณ์ทางเพศเด็กจะไม่มีทางระบายออกทางเพศเหมือนกับเด็กผู้ชายโดยทั่ว ๆ ไป เขาได้ระบายออกทางเพศกัน ซึ่งภายนอกโรงเรียนจะมีสถานที่ที่ช่วยให้เด็กได้พักผ่อนหย่อนใจให้เด็กได้ผ่อนคลายความเครียด อีกทั้งเด็กยังมีคนให้คำแนะนำและคำปรึกษาในเรื่องการระบายออกของอารมณ์ทางเพศอย่างถูกต้องกว่าเด็กผู้ชายที่เรียนอยู่ในโรงเรียนประจำ ทำให้เด็กที่เรียนโรงเรียนประจำที่นี่ต้องอาศัยการแสดงออกทางเพศกับผู้ชายด้วยกัน ซึ่งการกระทำแบบนี้ทำให้เด็กเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศที่ผิด ๆ จนติดเป็นความเคยชิน และกลายเป็นความชอบ แต่ไม่ใช่ว่าเด็กทุกคนที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศชายด้วยกันแล้วเด็กจะต้องกลายเป็นคนที่มีพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนเมื่อเรียนจบแล้วทุกคน เพราะเด็กบางคนเมื่อได้ออกมาเผชิญชีวิตอยู่ภายนอกโรงเรียนและเด็กได้เจอกับสิ่งแวดล้อมใหม่จะทำให้เด็กสามารถกลับมาใช้ชีวิตในเพศที่ถูกต้องของตนเองได้

“เจ” โรงเรียนมีบทบาทเป็นอย่างมาก เพราะโรงเรียนเปิดโอกาสให้เด็กที่เรียนดีและมีความประพฤติที่เรียบร้อยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในช่วงที่เจเรียนอยู่ในโรงเรียนชายล้วน ทางโรงเรียนจะให้การสนับสนุนเด็กที่เรียบร้อยและเรียนดีซึ่งถึงแม้ว่าเด็กจะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศก็ตาม ทางโรงเรียนไม่เคยเข้มงวดกวดขันอะไรกับการที่เจเป็นกระเทย

“จุ่ม” โรงเรียนชายล้วนที่จุ่มเรียนจะให้การสนับสนุนแก่เด็กที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศเป็นอย่างมาก เด็กสามารถที่จะเปิดเผยตัวอย่างเต็มที่ได้ในโรงเรียน เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับของคนในโรงเรียน สามารถที่จะแต่งหน้ามาโรงเรียนและได้รับการยอมรับจากครูภายในโรงเรียนถึงแม้ว่าจะมีครูบางคนที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของนักเรียนกลุ่มนี้ก็ตาม แต่ครูก็ไม่สามารถทำอะไรได้เนื่องจากเป็นครูกลุ่มน้อยที่ต่อต้านการกระทำของเด็กกลุ่มนี้

“พงษ์” พงษ์กล่าวถึงโรงเรียนว่า “ พงษ์คิดว่าการที่พงษ์ตัดสินใจแปลงเพศส่วนหนึ่งมาจากความชอบส่วนตัวอยู่ก่อนแล้วบวกกับการที่โรงเรียนให้การสนับสนุน เพราะครูที่โรงเรียนเห็นว่าพงษ์หน้าตาน่ารักคล้ายผู้หญิงจึงจับพงษ์แต่งตัวเป็นเด็กผู้หญิงเพื่อขึ้นไปแสดงบนเวที เพราะโรงเรียนที่พงษ์เรียนเป็นโรงเรียนชายล้วนไม่มีเด็กผู้หญิง ดังนั้นครูจึงต้องจับเด็กผู้ชายมา

แต่งตัวและแสดงเป็นเด็กผู้หญิงแทน ทางบ้านก็ให้การสนับสนุน ซึ่งในจุด ๆ นี้พงษ์คิดว่า เป็นสิ่งที่ทำให้พงษ์กลายเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

“นิต” สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เป็นสิ่งที่ช่วยต่อต้านและสนับสนุนให้นิตมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศได้ การต่อต้านตัวอย่างเช่น การที่นิตเรียนในโรงเรียนชายล้วน เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ในโรงเรียนจะไม่ยอมรับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เพื่อนจะแกล้งเพื่อนไม่ยอมรับ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้นิตอยากที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของนิตไปในทิศทางที่ถูกต้องแบบเด็กผู้ชายทั่ว ๆ ไป แต่หลังจากที่เริ่มโตขึ้นและมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนเหมือน ๆ กันกับนิตทำให้นิตเริ่มคิดว่าตนเองมีเพื่อน ดังนั้นนิตถึงกล้าที่จะเปิดเผยตัวมากขึ้น ทางโรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติของเด็กเพราะโรงเรียนที่นิตเรียนจะกวดขันในเรื่องของพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กในโรงเรียนเป็นอย่างมาก โรงเรียนจะไม่ยอมปล่อยให้เด็กเป็นกระเทย เพราะเมื่อทางโรงเรียนพบเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศก็จะทำโทษเด็กคนนั้นอย่างรุนแรงโดยวิธีการกรรอนผม และทำโทษเด็กด้วยวิธีการวิดพื้น 500 ครั้ง ซึ่งนิตกล่าวว่าวิธีการที่ทางโรงเรียนทำนี้ไม่สามารถที่จะแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้ให้หายไปได้ แต่จะยิ่งเป็นการผลักดันให้เด็กเกิดการต่อต้านภายในจิตใจมากขึ้นกว่าเดิมซึ่งในที่สุดทางโรงเรียนก็ต้องล้มเลิกวิธีการการต่อต้านกระเทยในเด็กนักเรียน

ข้อมูลจากการเข้าไปคลุกคลีและสัมภาษณ์สาวประเภทสองทั้ง 12 คน เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับโรงเรียนพบว่า มีสาวประเภทสองจำนวน 7 คน คือ หลิง พล กีบ เก่ง ตอง เจ จุ่ม เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสหศึกษา แล้วจึงมาเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชายล้วน มี 2 คน คือ รินและบี ที่เรียนโรงเรียนสหศึกษามาโดยตลอด ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เช่น ครู และเพื่อน จะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่มีอิทธิพลต่อเด็กได้ เช่น คำชม การแสดงท่าทีของเด็กชายที่ทำตัวเป็นเด็กหญิง การแสดงท่าเดิน การพูดจาแบบเด็กผู้หญิง แล้วครู อาจารย์ บิดา มารดา หรือบุคคลที่ใกล้ชิดชมเชยว่าดี เด็กก็จะเกิดความประทับใจ อยากที่จะทำอีก เพราะได้รับคำชมและความยินดี เด็กอาจทำงานติดเป็นนิสัย (ผกา สัตยธรรม, 2531)

มีสาวประเภทสองอีก 3 คน ที่เรียนโรงเรียนชายล้วนมาโดยตลอด คือ จูน พงษ์ และ นิต การที่เด็กเรียนโรงเรียนชายล้วน ก็มีส่งผลผลักดันให้เด็กซึ่งมีความพึงพอใจในการเล่นแบบพฤติกรรมทางเพศของเพศหญิงได้ สามารถแสดงตัวได้อย่างเปิดเผย จากการศึกษาของ มนตรี ดันประยูร ได้ทำการศึกษาเยาวชนชายที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศ ร้อยละ 66.25 ให้ความเห็นว่าโรงเรียนที่มีแต่นักเรียนชายล้วนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศมากขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการพยายามสร้างจุดเด่นขึ้นมาทดแทน และเรียกร้องความสนใจ

เด็กบางคนโตแล้ว แต่บิดามารดาส่งเด็กเข้าเรียนโรงเรียนประจำ เพื่อน ๆ พี่ๆที่โรงเรียนประจำเห็นว่าเด็กรูปร่างหน้าตาน่ารัก ก็เข้าไปจับจองเป็นเจ้าของสิ่งสอนพฤติกรรมกรเป็นผู้หญิง ให้เด็กได้รับความเอาใจจนเคยตัว ไม่สามารถเลิกพฤติกรรมสักเพศได้เช่นกัน (ผกา สัตยธรรม, 2531) แต่การที่เด็กเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่เบี่ยงเบนทางเพศนั้นก็ขึ้นอยู่กับจิตใจของคน ๆ นั้น เป็นพื้นฐานด้วย เพราะถ้าเด็กชายที่มีหน้าตาดี ถูกเพื่อนหรือรุ่นพี่กระทำมิดีมิร้าย ถ้าเด็กคนนั้นมีแนวโน้มที่จะเป็นเกย์อยู่แล้วก็จะเป็นไปได้ง่ายกว่าเดิม ซึ่งบุคคลที่ไปกระทำต่อเขานั้นมักจะไม่ได้เป็นเกย์เลย แต่จะใช้เด็กคนนั้นเป็นที่ปลดปล่อยอารมณ์ใคร่ พอออกจากโรงเรียนประจำเขาก็สามารถที่จะไปเที่ยวโสเภณีได้ตามปกติเหมือนกับผู้ชายทั่วไป ซึ่งคนพวกนี้ถ้ามีเกย์เข้ามาอยู่ใกล้ๆ เขาก็อาจตอบสนองได้ง่าย เพราะตอนอยู่โรงเรียนประจำก็เคยผ่านประสบการณ์กับเพศชายมา มากแล้ว เขาก็อาจทำได้โดยที่เขาไม่ต้องเป็นเกย์เหมือนกัน ส่วนเด็กที่หน้าตาน่ารักเหมือนผู้หญิงและถูกรุ่นพี่หรือเพื่อนกระทำอย่างนั้น เด็กคนนั้นจะนำเสนอมากกว่าพวกที่เป็นเกย์ เพราะว่าเขาไม่มีจิตใจที่เป็นเกย์ แต่เนื่องจากความน่ารักของตัวเองจึงถูกรุ่นพี่หรือเพื่อนข่มขู่เพื่อที่จะระบายอารมณ์ เด็กคนนั้นก็จะขมขื่นไปตลอดชีวิต และมีความรู้สึกต่ำต้อยในความเป็นชายของตัวเอง จะมีผลติดใจไปนาน และนำเสนอมากกว่าคนที่ เป็นเกย์อยู่แล้วและถูกกระทำ เพราะพวกนั้นจะรู้สึกเหมือนกับว่าสนุกสนาน และจะเกิดการตอบสนองและเลิกร่างกันไปในที่สุด (เสรี วงศ์มณฑา, 2533)

ถึงแม้ว่าโรงเรียนจะมีส่วนผลักดันให้เด็กเกิดมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศก็ตาม แต่จากการสัมภาษณ์พูดคุยกับสาวประเภทสองทั้ง 12 คนซึ่งได้ให้ความเห็นที่ตรงกันว่า การตัดสินใจแปลงเพศของเขาเหล่านั้นไม่ได้รับอิทธิพลจากโรงเรียนเลย

ดังนั้นสมมติฐานในเรื่องของโรงเรียน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง ผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ เพราะโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง

ตารางที่ 11: แสดงอาชีพของสาวประเภทสอง

อาชีพ	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
รับจ้าง*	6	50.00
ทำกิจการส่วนตัว (ช่วยที่บ้านชายของ)	2	16.67
นักศึกษา	2	16.67
อื่น ๆ** (กลุ่มที่ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง)	2	16.67
รวม	12	100.00

* โช่วอัลคาซาร์ 2 คน ช่างเสริมสวย 1 คน พนักงานบริษัท 1 คน รองผู้อำนวยการโรงพยาบาลเอกชน 1 คน

** ไม่ประกอบอาชีพที่แน่นอน 2 คน

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า อาชีพที่สาวประเภทสองทำนั้นมีอาชีพที่เป็นงานอิสระเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างจะประสบกับปัญหาในเรื่องของการสมัครเข้าทำงานในหน่วยงานที่มีความมั่นคง ไม่สามารถที่จะผ่านการสอบสัมภาษณ์ได้เพราะคุณสมบัติในเรื่องของบุคลิกภาพไม่เหมาะสม

ตารางที่ 12 : แสดงรายได้ในแต่ละเดือนของสาวประเภทสอง

รายได้ในแต่ละเดือน	จำนวนสาวประเภทสอง	ร้อยละ
10,000 – 30,000 บาท	10	83.33
8,000 – 9,999 บาท	2	16.67
รวม	12	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นถึงรายได้จากการประกอบอาชีพของสาวประเภทสองว่าสาวประเภทสองจะมีรายได้เดือนละประมาณ 10,000-30,000 บาท จำนวน 10 คน (ร้อยละ 83.33) และมีรายได้เดือนละประมาณ 8,000-9,999 บาท จำนวน 2 คน (ร้อยละ 16.67) ซึ่งถือว่ามียาได้อยู่ในชั้นที่ดี

สมมติฐานข้อที่ 4: อาชีพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับอาชีพ มีดังต่อไปนี้

“หลัง” อาชีพที่หลังทำเป็นอาชีพที่หัวหน้างานได้เปิดโอกาสให้กับตนได้แสดงความรู้และความสามารถออกมาโดยไม่ได้มีข้อจำกัดในการรับสมัครงานที่จะเข้ามาทำงานว่าเป็นเพศชาย เพศหญิงหรือว่าเป็นกระเทย เพราะถ้ารับเข้ามาทำงานแล้วไม่สามารถทำงานให้กับเขาได้ เขาก็สามารถที่จะไล่ออกหมดได้ทุกเพศเช่นกัน งานที่หลังทำเขาต้องการคนที่จะเข้ามาทำงานให้กับเขาได้จริงๆ ที่ทำงานได้เปิดโอกาสให้กับหลังได้สามารถแต่งกายเป็นเพศหญิงได้อย่างที่หลังต้องการ ทำให้หลังสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ว่าหลังต้องการที่จะเป็นเพศหญิงโดยไม่ต้องมีการปิดบังคนอื่น

นอกจากนี้อาชีพที่หลังทำยังเป็นอาชีพที่หลังได้พบกับผู้คนหลากหลายรูปแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกแนวทางให้กับการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องตามที่หลังต้องการ อาชีพส่วนใหญ่ที่หลังได้พบเห็นอยู่ตลอดเวลาที่หลังทำงานคือ อาชีพหมอ การที่หลังรู้จักหมอทำให้หลังกล้าที่จะตัดสินใจแปลงเพศได้อย่างรวดเร็ว เพราะหมอที่หลังรู้จักเป็นหมอที่หลังคุ้นเคยเป็นอย่างดี สามารถที่จะปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ที่หลังอยากรู้ได้เป็นอย่างดี

เป็นอย่างดี สามารถที่จะปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ที่สงสัยอยากรู้ได้เป็นอย่างดี

“ริน” อาชีพช่างเสริมสวยเป็นอาชีพที่รินต้องเข้าไปคลุกคลีในเรื่องของความสวยความงามอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นรินจึงได้มีการพัฒนาตัวเองให้สวยงามอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับอาชีพช่างเสริมสวยที่รับทำ ซึ่งรายได้ส่วนหนึ่งของการผ่าตัดแปลงเพศก็ได้มาจากการเป็นช่างเสริมสวย รินคิดว่าอาชีพช่างเสริมสวยเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับรินมากที่สุด เพราะเป็นงานที่ไม่ต้องออกไปตากแดดหน้าดำ ไม่ต้องแบกหาม

“จูน” อาชีพที่จูนคิดว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของจูน คือ อาชีพการเดินโชว์ที่อัลคาซาร์ เนื่องจากอาชีพนี้เป็นอาชีพที่ต้องพบปะผู้คนมากมาย โดยเฉพาะคนในลักษณะที่เป็นเพศที่ 3 เช่น กระเทย เกย์คิงส์ เกย์ควีน จะอยู่ในวงการเหล่านี้มาก จูนตัดสินใจแปลงเพศหลังจากใช้ชีวิตคลุกคลีงานในทางอาชีพนี้ถึง 10 ปี อาจจะเป็นเพราะจูนเกิดความรำคาญที่จะต้องใช้วิธีการปกปิดเพศของตนเองเวลาใส่ชุดขึ้นแสดงโชว์ก็เป็นได้ ทำให้จูนตัดสินใจแปลงเพศในที่สุด

“พล” อาชีพที่พลทำเป็นอาชีพที่ช่วยมารดาค้าขายเหล็กเส้นซึ่งเป็นงานที่พลเลือกที่จะทำหลังจากที่ประสบปัญหาการสมัครงาน เนื่องจากทำทางที่ปกปิดไม่ได้ว่าพลเป็นกระเทย งานที่พลไปสมัครไม่เปิดโอกาสให้พลได้ใช้ความสามารถที่เรียนมาได้ใช้เป็นประโยชน์ในการทำงาน ดังนั้นพลจึงต้องกลับมาทำการค้าขายเหล็กเส้นซึ่งเป็นกิจการในครอบครัวแทน

“บี” การที่บีต้องแสดงและคลุกคลีกับการแสดงโชว์ ที่ต้องพบปะผู้คนในวงการกลางคืน ซึ่งเพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่จะเป็นกระเทยและสาวประเภทสองเสียเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้การทำงานในอาชีพนี้ต้องอาศัยความสวยงามในเรื่องของรูปร่างและหน้าตา ทั้งนี้และทั้งนั้นการแสดงแต่ละชุดของบีต้องปกปิดเพศชายของตนเองในการขึ้นแสดงโชว์ทุกครั้ง ทำให้เกิดความเจ็บปวดทุกครั้งที่มีการปกปิดอวัยวะเพศชายของตนเอง จึงทำให้บีเกิดความคิดที่จะทำการผ่าตัดแปลงเพศ นอกจากนี้การที่บีผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วเวลาที่บีต้องออกไปกับแขก บียังได้เงินในส่วนนี้เป็นรายได้เสริมหลังจากที่บีได้ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว เพราะแขกที่บีออกไปด้วยส่วนใหญ่อยากที่จะรู้ว่าสาวประเภทสองเป็นอย่างไร

“ก๊ีบ” หลังจากก๊ีบออกจากโรงเรียนแล้วก๊ีบได้เคยช่วยที่บ้านค้าขายแต่ไม่ชอบ เพราะก๊ีบไม่ชอบทำงานที่จำเจ ก๊ีบชอบทำงานที่ต้องพบปะลูกค้าข้างนอก ชอบทำงานที่ต้องเดินทางหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับชีวิต ก๊ีบอยากทำงานทางด้านการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้า ซึ่งตอนนี้ก๊ีบก็กำลังเรียนทางด้าน การตัดเย็บเสื้อผ้า ก๊ีบคิดว่าการทำงานทางด้านนี้เป็นอาชีพที่ก๊ีบสามารถทำได้เต็มที่เพราะเป็นงานที่ถนัดและเป็นงานที่ก๊ีบรัก

“เก่ง” ความสัมพันธ์ระหว่างเก่งกับอาชีพ เก่งทำงานมาแล้วหลากหลายอาชีพ แต่อาชีพที่เก่งทำแล้วมีความสุขที่สุดก็คืออาชีพการแสดงโชว์ที่อัลคาซาร์ เพราะเก่งได้แต่งตัวและแต่งหน้าสวย ๆ

“ตอง” ปัจจุบันนี้ตองยังไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร เพราะกำลังอยู่ในขั้นของการตัดสินใจว่าจะเรียนต่อทางด้านไหนดีระหว่างการเรียนต่อด้านสายอาชีพกับการเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล

“เจ” เนื่องจากเจเพิ่งจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้ไม่นานนักในช่วงที่ผู้วิจัยเข้าไปทำการวิจัย ทำให้ช่วงเวลานั้นเจยังไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร แต่ความมุ่งหวังในเรื่องการทำงานของเจต่อไปในอนาคตคืออยากที่จะทำกิจการส่วนตัว เช่น เปิดกิจการร้านซักรีดเป็นของตัวเองหรือไม่ก็ช่วยแฟนดำเนินกิจการเลี้ยงหอยแมงภู่ ซึ่งเป็นงานที่อิสระไม่ต้องปรับตัวมาก และไม่ต้องไปเป็นลูกจ้างใคร

“จุ่ม” ปัจจุบันนี้จุ่มประกอบอาชีพเป็นประชาสัมพันธ์ในบริษัทญี่ปุ่น ซึ่งในการทำงานนี้จุ่มสามารถที่จะแต่งกายเป็นผู้หญิงได้อย่างเต็มที่ เพราะทางบริษัทจะไม่ก้าวก่ายชีวิตส่วนตัวของพนักงานในบริษัท ดังนั้นจุ่มจึงสามารถที่จะแสดงตัวเองได้อย่างเปิดเผยว่าตนเองเป็นกระเทย

“พงษ์” ในเรื่องของการทำงานที่พงษ์คาดหวังไว้ในอนาคตพงษ์อยากจะทำตามบริษัทที่เปิดรับสาขาที่พงษ์เรียนจบมา ซึ่งพงษ์คิดว่าการทำงานที่พงษ์เป็นกระเทยเป็นจุดที่ทำให้พงษ์เสียเปรียบมากเพราะพงษ์คิดว่าการรับสมัครคนเข้าทำงานนั้นส่วนใหญ่จะไม่รับคนที่เบี่ยงเบนทางเพศ ดังนั้นคนที่จะสามารถผ่านเข้าไปทำงานได้จะต้องมีความสามารถกว่าคนปกติถึง 2 เท่า

“นิต” ก่อนที่นิตจะเรียนต่อในระดับปริญญาตรี นิตเคยทำงานหลากหลายอาชีพ ซึ่งอาชีพที่นิตทำได้เป็นอย่างดีคืองานนั่งชั่วโมงในบาร์ญี่ปุ่น เพราะเป็นงานที่ทำให้นิตมีรายได้เป็นกอบเป็นกำกว่าอาชีพอื่น ตอนที่นิตสมัครงานนี้ยังไม่มีใครรู้ว่านิตเป็นกระเทย เพราะนิตเหมือนผู้หญิงมาก ตอนที่นิตทำงานนั่งชั่วโมงนั้นนิตต้องพยายามหลบหลีกแขกที่มาเที่ยวที่บาร์เวลาที่แขกจะพานิตออกไปข้างนอกด้วย เพราะตอนนั้นนิตยังไม่ได้แปลงเพศนิตกลัวว่าแขกจะรู้ว่านิตเป็นกระเทย นิตต้องทำทุกวิถีทางเพื่อปกปิดเพศชายของตนเองมาโดยตลอด ซึ่งการกระทำเช่นนี้ทำให้นิตเกิดความรู้สึกอึดอัดมากในเวลาที่นิตทำงาน นิตมักมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานคนอื่นเพราะนิตจะมีแขกประจำเยอะมาก ดังนั้นเพื่อนร่วมงานจะพยายามจ้องจับผิดนิตอยู่ตลอดเวลา ทำให้นิตขาดความมั่นใจในเวลาที่นิตทำงาน

ข้อมูลจากการเข้าไปคลุกคลีและสัมภาษณ์สาวประเภทสองทั้ง 12 คน เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับอาชีพการงาน พบว่าสาวประเภทสอง จำนวน 7 คน คือ หลิง ริน จุน บี เก่ง จุ่ม และนิต มีอาชีพการงานที่สังคมยอมรับ เป็นอาชีพอิสระและค่อนข้างมั่นคง รวมทั้งยังเปิดโอกาสให้สามารถแต่งกายทำงานด้วยเครื่องแต่งกายแบบผู้หญิงได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องปกปิดซ่อนเร้นความเป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเองเหมือนกับสาวประเภทสองคนอื่น ๆ งานที่ทำจะเป็นงานเสริมสวย ประชาสัมพันธ์บริษัทญี่ปุ่น นักแสดงรีวิวประกอบเพลง เป็นต้น เป็นงานที่มีรายได้ดี ซึ่งสาวประเภทสองอีก 5 คน คือ พล ตอง เจ พงษ์ และก๊ิบ ทั้ง 5 คนนี้ พลจะทำงาน

กับครอบครัว ส่วนอีก 4 คน ยังไม่มีงานทำ ทั้ง 5 คน ได้กล่าวถึงการทำงานว่า การรับคนเข้าทำงานจะดูจากบุคลิกภาพ และลักษณะท่าทาง มาใช้เป็นส่วนประกอบในการสัมภาษณ์ ซึ่งงานส่วนใหญ่แล้วจะไม่ค่อยเปิดโอกาสรับคนที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศมาทำงาน จึงก่อให้เกิดความท้อแท้เวลาที่ไปสมัครหรือสัมภาษณ์งาน

จะเห็นได้ว่าอาชีพเป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ซึ่ง Simpson (1979: 6) ได้กล่าวว่า เป็นสิ่งที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและกระบวนการขัดเกลาทางสังคมโดยทั่วไปแต่มุ่งเน้นที่เป็นกระบวนการที่เริ่มในวัยผู้ใหญ่ มีการถ่ายทอดกระบวนการความรู้ระดับสูง มีการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะ เป็นกระบวนการขัดเกลาพฤติกรรมและบรรทัดฐานเฉพาะแบบเพื่อไปสู่อาชีพ ตลอดจนการสร้างบุคลิกภาพเพื่อให้เป็นไปตามบทบาท จุดมุ่งหมายของอาชีพ จะมองเห็นการขัดเกลาทางสังคมและกำลังมีการศึกษาทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนสถานภาพของนักศึกษาและมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์เพื่อให้เห็นลักษณะที่แยกอย่างเด่นชัดในอาชีพหนึ่ง ๆ

ดังนั้นสมมติฐานในเรื่องของอาชีพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง นั้น ผลการวิจัยพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะการทำงานของสาวประเภทสองเปิดโอกาสให้สาวประเภทสองได้แต่งตั้งตัวเองเป็นผู้หญิงได้อย่างเสรี ดังนั้นสาวประเภทสองเมื่อได้รับการยอมรับจากสังคมทางด้านการทำงานแล้ว ทำให้ไม่ต้องปิดบังเพศที่แท้จริงอีกต่อไป ซึ่งการปกปิดเพศที่แท้จริงนั้นก่อให้เกิดความอึดอัดและความเจ็บปวดเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดการตัดสินใจที่จะผ่าตัดแปลงเพศเกิดขึ้นมา การผ่าตัดแปลงเพศเพื่ออาชีพนี้ทำเพราะต้องการให้สภาพร่างกายมีความเป็นเพศหญิงที่สมบูรณ์แบบ ร่างกายมีพร้อมทุกส่วนไม่ต้องเกิดความวิตกกังวล เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้เกิดมีมากขึ้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีกำลังใจในการทำงาน ไม่เกิดความวิตกกังวล เพราะมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 5: คนรักมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง

ในข้อนี้ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับคนรัก มีดังนี้

“หลัง” คุยกับแฟนคนปัจจุบันมาตั้งแต่ก่อนที่หลังจะตัดสินใจแปลงเพศ แฟนของหลังเป็นผู้ชายคนแรกและคนเดียวที่หลังรักและมีเพศสัมพันธ์ด้วย ตั้งแต่ตอนที่หลังยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ แฟนของหลังจะไม่สนใจว่าหลังจะแปลงเพศหรือยังไม่ได้แปลงเพศ ตอนที่หลังแปลงเพศหลังไม่ได้บอกแฟนเลยเพราะหลังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศเพื่อเป็นการเอาใจแฟน ตอนที่หลังผ่าตัดแปลงเพศแล้วแฟนหลังเขามาเยี่ยมหลังเขายินยอมให้ เขาบอกกับเพื่อนของหลังว่าเขาไม่เคยคิดว่าหลังเป็นผู้ชายเลย เขาคิดว่าหลังเป็นผู้หญิงตลอดเวลา ไม่จำเป็นเลยที่หลังต้องไปแปลงเพศ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจแปลงเพศของหลังไม่ได้เกิดมาจากคนรักที่เข้ามามีส่วนในการตัดสินใจแปลงเพศของหลังเลย เพราะถึงแม้ว่าหลังจะแปลงเพศหรือไม่ได้แปลงเพศ คนรักก็ยังคงใช้ชีวิต

ร่วมกับหลังมานานไม่ต่ำกว่า 10 ปี โดยไม่ต้องมีเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศเข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแปลงเพศของหลังเลย

“ริน” รินเริ่มที่จะมีความรักและมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี รินพบแฟนคนแรกตอนไปเที่ยวทะเล การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของรินเป็นการมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นการสมยอมของทั้ง 2 ฝ่าย ตอนที่รินมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายครั้งแรกรินคิดว่าเป็นเรื่องปกติโดยทั่ว ๆ ไปที่กระเทยปฏิบัติกัน หลังจากนั้นรินก็มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายเรื่อยมา รินคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายดีกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิง เพราะรินไม่เคยชอบหรือคิดกับผู้หญิงแบบผู้ชายเลย รินมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมาก่อนที่รินจะตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ เป็นจำนวนมากกว่า 10 คน แต่หลังจากที่รินผ่าตัดแปลงเพศแล้ว รินเริ่มจะใช้ชีวิตทางเพศแบบมีแก่นสารมากขึ้น ถึงจะไม่มีเพศสัมพันธ์แบบฟุ่มเฟือยกับผู้ชายมากมายเหมือนเมื่อก่อนที่รินยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ ปัจจุบันรินมีคนรักที่มีลูก มีภรรยาแล้ว แต่ก็ไม่ได้ทำให้เกิดปัญหาอะไรกับรินมากมายนักเพราะต่างคนต่างอยู่ รินจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับครอบครัวของแฟน ผู้ชายไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของรินเลย เพราะก่อนที่รินจะตัดสินใจแปลงเพศรินก็มีความสุขกับการใช้ชีวิตกับผู้ชายได้ถึงแม้ว่ามันจะไม่ประสบความสำเร็จก็ตาม ซึ่งรินก็ไม่ได้คาดหวังว่าตัวเองจะมีชีวิตครอบครัวที่มีความสุขแบบที่กระเทยโดยทั่ว ๆ ไปคิดฝันไว้

“จูน” จูนเคยมีความรักกับเพศหญิงมาก่อน แต่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กันเลย เพราะจูนคิดว่าจูนไม่สามารถเป็นฝ่ายกระทำได้ จูนจึงขอเลิกกับแฟนผู้หญิงเพราะไม่อยากให้เขาเสียใจภายหลัง หลังจากจูนเลิกกับผู้หญิง จูนก็เริ่มหันมาชอบผู้ชายตามที่ใจของจูนปรารถนา ซึ่งจูนก็โดนผู้ชายหลอกมาโดยตลอดทั้งก่อนที่จูนจะแปลงเพศและหลังจากที่จูนแปลงเพศแล้ว แต่จูนก็ไม่เคยคิดว่าการแปลงเพศของจูนเป็นการแปลงเพศเพื่อผู้ชายเพราะจูนคิดว่ามันไม่คุ้มค่ากับการที่จูนต้องตัดสินใจแปลงเพศเพื่อผู้ชาย

“พล” พลเริ่มมีความรักกับเพศชายจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ตอนที่พลอายุ 16 ปี พลพอใจกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายมาก พลมีความสุขกับการมีเพศสัมพันธ์โดยที่ไม่ต้องผ่าตัดแปลงเพศ พลจะมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับคนที่พลรักหรือใครก็ได้ที่พลพอใจ ในช่วงแรก ๆ ในความคิดของพลนั้น พลไม่อยากที่จะสูญเสียความสุขที่ได้รับจากการที่พลยังมีอวัยวะเพศชายอยู่ ปัจจุบันนี้หลังจากพลผ่าตัดแปลงเพศแล้วพลก็ยังไม่มีความรักและยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายโดยใช้อวัยวะเพศหญิงที่ผ่าตัดมาแล้ว

“บี” บีเริ่มชอบผู้ชายตั้งแต่บีเรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 1 หลังจากนั้นบีก็มีคนรักแบบผู้ชายเรื่อยมา ซึ่งก็ไม่ได้มีอุปสรรคกับบีที่ยังไม่ได้แปลงเพศเพราะแฟนที่บีมีสามารถคบบีได้ทุกคน และทุกคนก็รู้ว่าบีเป็นกระเทย ไม่มีใครเคยเอ่ยปากบอกให้บีแปลงเพศ และจากการพูดคุยกับบีก็ทราบว่าบียังไม่เคยมีความคิดที่อยากจะแปลงเพศเพื่อคนรัก

“ก๊ีบ” เริ่มมีเพศสัมพันธ์ตอนอายุ 15 ปี นิยามความรักของก๊ีบจะถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ จะไม่มีคำว่ารักเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะก๊ีบไม่เคยที่จะได้รับความรักจากผู้ชายคนไหนมาก่อนตั้งแต่ ตอนที่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ ก๊ีบจะไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของความรักกับการมีเพศสัมพันธ์ ถึงแม้ว่าก๊ีบจะแปลงเพศหรือไม่แปลงเพศก๊ีบก็ไม่เคยได้รับความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์จนถึงจุด สุดยอดเลย

“เก่ง” ความสัมพันธ์ระหว่างเก่งกับคนรัก เก่งมีความรู้สึกเริ่มชอบผู้ชายมาตั้งแต่เก่ง เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นความรักแบบเด็ก ๆ คือไม่ได้มีความคิดที่อยากจะมีความสัมพันธ์เหมือนกับในปัจจุบันนี้ ความรักครั้งแรกของเก่งเป็นความรักที่ไม่สมหวัง แต่ความรักของ เก่งจริง ๆ นั้นเริ่มจากการที่มีผู้ชายมาชอบเก่งจริง ๆ ตอนที่เก่งอายุ 19 ปี ซึ่งเมื่อเก่งมีแฟนก็ได้มี เพศสัมพันธ์กับผู้ชายเป็นครั้งแรก การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของเก่งเกิดขึ้นจากการอยากลองของ เก่งว่าการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันจะมีความรู้สึกเป็นอย่างไร แต่เมื่อเก่งมีเพศสัมพันธ์ในครั้ง แรกนั้นแล้วทำให้เก่งเกิดความรู้สึกว่าไม่เห็นจะเหมือนกับคนที่เป็นกระเทยเขาบอกให้เก่งฟังเลยว่ามี ความสุข เพราะการมีเพศสัมพันธ์ของเก่งครั้งแรกนั้นเก่งรู้สึกเจ็บและทรมานมาก ทำให้เก่งไม่ อยากมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายอีก แต่เมื่อเวลาผ่านไปได้ไม่นานเก่งก็ได้รู้จักกับผู้ชายที่เก่งรักและได้ มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายคนนั้น ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ของเก่งกับแฟนคนที่สองเป็นการมีเพศสัมพันธ์ ที่ดีกว่าเดิมคือทำให้เก่งสามารถที่จะมีความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ได้ เก่งคบกับแฟนคนที่สอง แบบอยู่ด้วยกันนานถึง 3 ปีก็ต้องเลิกกันไปเพราะแฟนของเก่งนอกใจโดยเอาผู้หญิงมานอนที่บ้าน ทำให้เก่งเกิดความคับแค้นใจโกรธแค้นผู้ชาย เพราะเก่งยอมรับสภาพการถูกหลอกลวงไม่ได้ เก่ง จึงได้ให้คำมั่นสัญญากับตัวเองว่า ต่อไปนี้เก่งจะไม่ยอมรับใครอีก และจะทำให้ผู้ชายทั้งโลกนี้ร้อง ไห้ให้ได้ ดังนั้นเก่งจึงได้ตัดสินใจที่จะผ่าตัดแปลงเพศเพื่อที่จะได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่เก่งจะแก้ แค้นผู้ชาย เพราะเก่งจะคิดเสมอว่าการที่เก่งแปลงเพศจะช่วยทำให้เก่งสามารถแก้แค้นผู้ชายได้เป็น ผลสำเร็จ

“ตอง” ความสัมพันธ์ระหว่างตองกับคนรัก ตองจะให้ความคิดเห็นในเรื่องของคนรักและ การมีเพศสัมพันธ์ของตองไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่สำคัญที่สุดในชีวิตของตอง เพราะตองจะไม่เคยหมกมุ่น อยู่ในเพศแต่เพียงอย่างเดียว

“เจ” แฟนคนที่เจคบอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นผู้ชายคนแรกที่เจรักและมีเพศสัมพันธ์ด้วยกันก่อน และหลังจากที่เจแปลงเพศ เจได้เคยถามความรู้สึกของแฟนว่าแฟนมีความรู้สึกอย่างไรกับการที่เจ ตัดสินใจแปลงเพศ แฟนก็ตอบว่าดีกว่าเดิมมากในเรื่องของเพศสัมพันธ์ที่เจไม่ต้องมากังวล ไม่ ต้องอายเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับเขาเหมือนเมื่อก่อนที่เจยังไม่ได้แปลงเพศ นอกจากนั้นแฟนก็บอก ว่าเหมือนเดิมทุกอย่าง เจได้ให้คำตอบที่หนักแน่นว่าการที่เจตัดสินใจแปลงเพศของเจนั้นไม่มีส่วน เกี่ยวข้องกับแฟน แต่มันเกิดจากความต้องการภายในจิตใจลึก ๆ ของเจมากกว่า

“จุ่ม” จุ่มยอมรับว่าเคยชอบผู้หญิงมาก ๆ ในช่วงที่ยังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งช่วงนั้นพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จุ่มแสดงออกมานั้นแสดงออกมามากแล้วว่าเป็นกระเทย แต่หลังจากที่จุ่มขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จุ่มเริ่มที่จะเกลียดผู้หญิง อาจจะเป็นเพราะว่าจุ่มเริ่มค้นพบตัวเองว่าแท้ที่จริงแล้วจุ่มมีความรู้สึกที่ชอบเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพราะจุ่มเริ่มที่จะมีแฟนเป็นผู้ชาย และเริ่มที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายเป็นครั้งแรก ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายเป็นครั้งแรกของจุ่มในครั้งนั้นอาจทำให้จุ่มเกิดความรู้สึกว่าตนเองชอบการร่วมเพศกับผู้ชายเกิดขึ้น ปัจจุบันนี้จุ่มมีแฟนเป็นชาวญี่ปุ่นซึ่งคบกับจุ่มมาตั้งแต่ก่อนที่จะแปลงเพศ เงินที่จุ่มได้มาเป็นค่าใช้จ่ายในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศ ก็ได้มาจากแฟนคนนี้ แต่จุ่มกับแฟนชาวญี่ปุ่นยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กันเลยเพราะจุ่มพยายามหลบเลี่ยง โดยอ้างว่าเป็นผู้หญิงไทยต้องรักนวลสงวนตัวไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายก่อนแต่งงาน ซึ่งแฟนก็เชื่อฟังดีเนื่องจากไม่ทราบว่าจุ่มเป็นกระเทย เงินที่ได้รับจากแฟนก็เป็นเงินที่แฟนให้โดยคิดว่าจุ่มจะเอาไปใช้จ่ายในเรื่องของการผ่าตัดมดลูก

“พงษ์” เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายตอนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 1 กับรุ่นพี่ซึ่งหลังจากนั้นเป็นต้นมาพงษ์ก็มีเพศสัมพันธ์กับเพศชายมาโดยตลอด แต่หลังจากที่พงษ์ตัดสินใจแปลงเพศแล้วการคบหากับผู้ชายของพงษ์จะลดน้อยลงกว่าตอนที่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ แฟนที่พงษ์คบอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นแฟนที่พงษ์คบหลังจากที่พงษ์ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ช่วงแรกๆ ที่พงษ์คบกับแฟนเขาไม่ทราบว่าพงษ์เคยเป็นผู้ชายเหมือนกับเขามาก่อน แต่หลังจากที่คบกันได้ไม่นานเขาก็รู้ว่าพงษ์เป็นผู้ชาย ในช่วงแรกที่เขารู้เขายอมรับไม่ได้แต่อาจเป็นเพราะเขารักพงษ์ ไม่นานนักเขาก็สามารถทำใจยอมรับพงษ์ได้

“นิต” มีความรักครั้งแรกกับผู้ชายตอนอายุ 17 ปี ซึ่งก็ได้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพศชายในครั้งนั้น ซึ่งหลังจากนั้นนิตก็มีเพศสัมพันธ์กับเพศชายเป็นต้นมา แต่ปัจจุบันนี้นิตมีแฟนเป็นชาวญี่ปุ่นเพียงคนเดียว ซึ่งเงินค่าใช้จ่ายในเรื่องของการแปลงเพศก็ได้มาจากแฟนคนนี้เพราะแฟนอยากให้นิตได้ในสิ่งที่นิตต้องการ

ข้อมูลจากการเข้าไปคลุกคลีและสัมภาษณ์สาวประเภทสอง ทั้ง 12 คน เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองในเรื่องคนรัก พบว่า มีสาวประเภทสองจำนวน 5 คนคือ หลิง บี เจ จุ่ม นิต มีคนรักคนเดียวกับก่อนที่จะผ่าตัดแปลงเพศ การที่ทั้ง 5 คนตัดสินใจแปลงเพศไม่ได้มีการตัดสินใจเพราะว่าคนรักให้ผ่าตัดแปลงเพศ แต่เป็นเพราะความมุ่งมั่นที่มีมาแต่เดิมนานแล้วว่าต้องการที่จะผ่าตัดแปลงเพศมานานแล้ว ซึ่งหลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศชีวิตการอยู่ร่วมกับแฟนก็ยังคงเหมือนเดิมไม่มีความรู้สึกที่แตกต่างกับก่อนที่จะไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศแต่อย่างใด แต่จะดีในเรื่องของความภาคภูมิใจเวลาที่ไปไหนมาไหนกับแฟนหรือเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ไม่ต้องอายหรือปกปิดเพศเวลาที่ร่วมเพศกับแฟน

ส่วนสาวประเภทสองอีก 7 คนซึ่งได้แก่ ริน จูน พล กีบ เก่ง ตอง และพงษ์ เมื่อผ่าตัดแปลงเพศแล้วมีคนรักเป็นคนละคนกับก่อนแปลงเพศทั้ง 7 คนให้ความเห็นว่า การตัดสินใจผ่าตัด

แปลงเพศของตนไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้ชายคนไหนเลย เพราะการที่ต้องผ่าตัดแปลงเพศเพื่อผู้ชาย หากวันใดเกิดผิดหวังเสียใจเพราะไม่เป็นไปอย่างที่ต้องการจะเกิดความรู้สึกผิดหวังและเสียใจมาก ดังนั้นการผ่าตัดแปลงเพศควรที่จะเกิดมาจากความคิดและการตัดสินใจของตนเองจะดีที่สุด

แก๊งเป็นคนเดียวที่ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศเพื่ออยากที่จะเอาชนะและแก้แค้นผู้ชาย เนื่องจากแก๊งผิดหวังในเรื่องของความรักมาก่อนที่จะแปลงเพศ ที่แฟนหึงแก๊งไปอยู่กับผู้หญิงทำให้แก๊งตัดสินใจแปลงเพศเพราะเป็นทางเดียวที่แก๊งคิดว่าจะสามารถเอาชนะผู้ชายได้

ดังนั้นสมมติฐานในเรื่องของ คนรักมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสองนั้น ผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะคนรักไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง

สมมติฐานข้อที่ 6: สื่อสารมวลชนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง

ในข้อนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างสาวประเภทสองกับสื่อสารมวลชน มีดังนี้

“หลิง” สื่อสารมวลชนต่างๆ มีผลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของหลิง เช่น สื่อสารทางด้านการแพทย์ ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่หลิงให้ความสนใจติดตามอ่านเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจแปลงเพศ หนังสือแพทย์ที่หลิงอ่านจะบอกถึงขั้นตอนการเตรียมพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของหลิง ก่อนการเข้าสู่กระบวนการตัดสินใจแปลงเพศในขั้นต่อไป การทำงานของหลิงก็เป็นผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้หลิงตัดสินใจแปลงเพศให้เข้ากับบุคลิกลักษณะ ทำทางและงานที่หลิงรับผิดชอบคืองานประชาสัมพันธ์ การที่หลิงแปลงเพศแล้วยังได้รับการยอมรับมากขึ้น จนทำให้ขนาดของหลิงก้าวหน้าขึ้นเป็นถึงรองผู้อำนวยการของโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งสื่อสารมวลชนและการประชาสัมพันธ์เป็นส่วนสำคัญที่ผลักดันให้หลิงตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ

“ริน” จากการพูดคุยกับรินในเรื่องของสื่อสารมวลชนต่างๆไม่ว่าจะเป็น ทวี วิทยุ วารสาร เป็นต้น ว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของรินหรือไม่ รินจะกล่าวถึงสื่อสารต่างๆ น้อยมาก อาจจะเป็นเพราะว่าในสมัยก่อนสื่อสารต่างๆจะไม่มีเปิดเผยในเรื่องของกระเทยหรือสาวประเภทสองให้กับสังคมได้รับรู้มากเท่ากับสังคมในปัจจุบันนี้ ดังนั้นสื่อสารต่างๆ จึงไม่มีอิทธิพลต่อความคิดที่เบี่ยงเบนทางเพศของรินจนถึงขั้นตัดสินใจแปลงเพศ

“จูน” เมื่อผู้วิจัยซักถามถึงสิ่งต่าง ๆ ว่าจูนได้ศึกษาสิ่งต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่เบี่ยงเบนทางเพศได้นั้น จูนก็ตอบอย่างหนักแน่นว่าสื่อสารไม่มีอิทธิพลกับความคิดของจูนเลย เพราะปกติจูนจะเป็นคนไม่ค่อยอ่านหนังสือ หรือวารสารอะไรประเภทนี้อยู่แล้ว ส่วนใหญ่จูนจะดูสื่อสารประเภททีวีซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นพวกละคร ซึ่งจูนดูแล้วรู้สึกเฉย ๆ เวลาที่เห็นกระเทยออกมาปรากฏ

อยู่ในหน้าจอทีวี จูณารู้สึกว่าปัจจุบันนี้เป็นเรื่องธรรมดาที่สังคมยอมรับ และเปิดกว้างขึ้นมาก แต่ถึงอย่างไรสื่อต่าง ๆ ก็ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของจูณ คำพูดของจูณที่กล่าวถึงสื่อสารเป็นคำพูดที่แสดงให้เห็นว่าสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้มีความหมายหรือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของจูณเลย

“พล” สื่อสารมวลชนไม่มีอิทธิพลต่อการเบี่ยงเบนทางเพศจนถึงขั้นตัดสินใจแปลงเพศของพลเพราะพลเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับสื่อสารต่าง ๆ เป็นอันดับสุดท้าย การตัดสินใจของพลในเรื่องการแปลงเพศไม่ได้ขึ้นอยู่กับสื่อสารต่าง ๆ

“บี” คิดว่าบีกับสื่อสารมีความสัมพันธ์ต่อกันมาก อาจเป็นเพราะบ้านที่บีอยู่ติดกับสถานที่ซึ่งมีการแสดงโชว์กระเทย ทำให้บีรับสื่อสารที่ส่งผ่านมายังบีโดยตรง โดยที่บีรับสื่อสารต่าง ๆ เหล่านี้เข้าไปโดยไม่รู้ตัว บีเกิดความประทับใจในผู้แสดงซึ่งเป็นกระเทยแต่งตัวเป็นผู้หญิง ทำให้บีนิยมชมชอบจนนำไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของบีในที่สุด นอกจากสิ่งที่บีได้รับโดยตรงแล้วหลังจากที่บีผ่าตัดแปลงเพศแล้วบียังได้รับเกียรติจากสื่อสารมวลชนให้ปรากฏตัวให้สังคมยอมรับได้อีกด้วย

“ก๊ีบ” สื่อสารต่าง ๆ แทบจะไม่มีผลกับการตัดสินใจแปลงเพศของก๊ีบเลย เพราะก๊ีบจะไม่ค่อยมีเวลาที่จะให้ความสนใจในเรื่องของสื่อสารต่าง ๆ ที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่าง ๆ มากมายนัก

“แก่ง” ความสัมพันธ์ระหว่างแก่งกับสื่อสารมวลชน แก่งจะให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนน้อยมากเพราะแก่งจะไม่ค่อยให้ความสนใจกับสื่อสารต่าง ๆ เท่าไรนัก เพราะส่วนใหญ่จะไม่ค่อยยึดติดกับสิ่งต่าง ๆ ที่สื่อสารนำเสนอข้อมูล

“ตอง” ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน กับทางด้านสื่อสารต่าง ๆ ในความคิดเห็นของตอง ตองค่อนข้างที่จะให้ความสนใจเกี่ยวกับสื่อสารทางด้านนิตยสารมาก เพราะตองจะชอบดูนางแบบจากนิตยสารต่าง ๆ ตองจะติดตามดูนางแบบที่ตองชื่นชอบมาโดยตลอดเพราะตองมีความใฝ่ฝันว่าต่อไปในอนาคตตองอยากจะเป็นนางแบบที่มีชื่อเสียงแบบนางแบบที่ตองชื่นชอบให้ได้

“เจ” เจคิดว่าสื่อสารมวลชนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของเจอย่างมากเพราะเจจะศึกษาวิธีการและแบบแผนการดำเนินชีวิตในช่วงก่อนและหลังการแปลงเพศของบุคคลที่ผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วจากนิตยสารหรือวารสารต่าง ๆ ที่มีคอนเทนต์ที่เกี่ยวกับการผ่าตัดแปลงเพศเพื่อเป็นการเตรียมการล่วงหน้าก่อนการตัดสินใจแปลงเพศ ซึ่งการที่เจอ่านหนังสือเหล่านี้ทำให้เจเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ล่วงหน้าเพื่อที่จะได้ทำความคุ้นเคยทำความเข้าใจกับตัวเองล่วงหน้าก่อน

“จุ่ม” สื่อสารมวลชนต่าง ๆ ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นในเรื่องการตัดสินใจแปลงเพศของจุ่ม เพราะจุ่มเป็นคนที่ชอบศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้บทบาททางเพศจนถึงขั้นตัดสินใจแปลงเพศจากความต้องการส่วนลึกภายในจิตใจของจุ่มเอง รวมทั้งคนรอบ ๆ ข้างมากกว่าที่จะศึกษาจากสื่อสารต่าง ๆ ที่ปรากฏตามหน้าจอทีวีหรือตามหน้าหนังสือต่าง ๆ

“พงษ์” คิดว่าสื่อสารมวลชนไม่ค่อยที่จะมีอิทธิพลอะไรกับพงษ์มากนัก แต่พงษ์จะชื่นชอบนักแสดงหญิง คือ แคทลียา แมคอินทอช มากกว่า คืออยากที่จะสวยและเก่งเหมือนกับเขา

“นิต” สื่อสารมวลชนต่าง ๆ แทบจะไม่มีอิทธิพลอะไรกับการตัดสินใจแปลงเพศของนิตเลย เพราะนิตจะไม่ให้ความสนใจเรื่องความเป็ยเบนทางเพศ หรือเรื่องการผ่าตัดแปลงเพศ จากการนำเสนอของสื่อมวลชนในรูปแบบใด ๆ เลย เพราะนิตสนใจที่จะศึกษาด้วยตัวของตัวเองมากกว่า

ข้อมูลจากการเข้าไปคลุกคลีและสัมภาษณ์สาวประเภทสองทั้ง 12 คน เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของสาวประเภทสองกับสื่อสารมวลชน พบว่า สาวประเภทสองจำนวน 4 คนซึ่งได้แก่ ริน บี ดอง และเจ ให้ความเห็นเกี่ยวกับสื่อสารต่าง ๆ ว่า มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของทั้ง 4 คนมาก เนื่องจากทั้ง 4 คน เห็นว่าสื่อสารต่าง ๆ จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตของสาวประเภทสองที่ตัดสินใจแปลงเพศว่าเป็นอย่างไรบ้าง หลังจากการตัดสินใจแปลงเพศแล้วการดำเนินชีวิตจะเป็นอย่างไร การที่ได้ศึกษาจากสื่อสารต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้สามารถตัดสินใจได้ว่าตนเองควรที่จะผ่าตัดแปลงเพศหรือไม่ และเมื่อตัดสินใจที่จะผ่าตัดแปลงเพศแล้วควรที่จะเตรียมตัวอย่างไร และควรเลือกหมอคนไหนในการผ่าตัดแปลงเพศ และจะปฏิบัติตัวอย่างไรหลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว เป็นต้น

ส่วนสาวประเภทสองอีก 8 คนซึ่งได้แก่ หลิง จูน พล กีบ เก่ง จุ่ม พงษ์ และนิต ให้ความเห็นเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนว่า สื่อสารต่าง ๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของตนเลย เพราะการตัดสินใจแปลงเพศต้องขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของตัวเองมากกว่า

ดังนั้นสมมติฐานในเรื่องของ สื่อสารมวลชนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง ผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะสื่อสารมวลชนต่าง ๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง